

Spårbarhet och öppenhet inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens

Brister kvarstår när det gäller spårbarhet och öppenhet
för medel från faciliteten

Innehållsförteckning

Punkt

01–20 | Huvudbudskap **01**

01–07 | Varför detta område är viktigt

08–20 | Vad vi konstaterade och rekommenderar

21–77 | Våra iakttagelser mer i detalj **02**

21–32 | Medlemsstaterna i urvalet uppfyller i allmänhet de lagstadgade kraven på spårbarhet, men endast några av dem samlar systematiskt in uppgifterna i sina informationssystem för förvaltningen av faciliteten

22–25 | Regelverket för faciliteten för återhämtning och resiliens innehåller särskilda krav på spårbarhet i användningen av medel på medlemsstatsnivå

26–32 | De flesta medlemsstater kan spåra medel från faciliteten, men endast vissa av dem samlar systematiskt in de uppgifter som krävs i sina informationssystem för förvaltningen av faciliteten

33–45 | Vissa medlemsstater använder uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera uppskattningarna, men omfördelar inte systematiskt besparingar, samtidigt som kommissionen inte begär in uppgifter om faktiska kostnader för sin förvaltning av faciliteten

35–41 | Merparten av medlemsstaterna i urvalet använder uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera uppskattningarna om omfattningen ändras, men ingen av dem omfördelar besparingar systematiskt

42–45 | Kommissionen samlar inte in uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd ens när dessa uppgifter finns tillgängliga, vilket innebär att det blir svårare att bedöma effektiviteten i användningen av medel från faciliteten

- 46–77 | Faciliteten för återhämtning och resiliens ger tillräcklig insyn i fråga om medlemsstaternas uppnående av delmål och mål och kommissionens förvaltningsbeslut, men den offentliggjorda informationen om slutmottagare, faktiska belopp och resultat är otillräcklig**
- 47–51 | Den rättsliga ramen för faciliteten innehåller tydliga krav på öppenhet på förvaltningsnivå, men föreskriver inte fullständig information om flödet av medel
- 52–60 | Medlemsstaterna lämnar ofullständig information om användningen av medel från faciliteten utanför den offentliga sektorn och otillräcklig information om resultaten
- 61–77 | På kommissionsnivå är den tillgängliga informationen omfattande men det saknas närmare uppgifter om användningen av medel inom medlemsstaterna

Bilagor

Bilaga I – Om revisionen

Bilaga II — Regelverk som införts för faciliteten för återhämtning och resiliens

Bilaga III – Information om slutförda åtgärder i återhämtnings- och resiliensplanerna i fyra utvalda medlemsstater, per åtgärd

Bilaga IV – Bestämmelser om öppenhet i den rättsliga ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens

Bilaga V – Konstaterade brister och inkonsekvenser i de offentliggjorda förteckningarna över de 100 största slutmottagarna

Bilaga VI – Analys av stödmottagare inom ramen för FSE

Bilaga VII — Kommissionens offentliggjorda information om förordningen om gemensamma bestämmelser (2021–2027)

Förkortningar

Ordförklaringar

Kommissionens svar

Tidslinje

Vi som arbetat med revisionen

Huvudbudskap

Varför detta område är viktigt

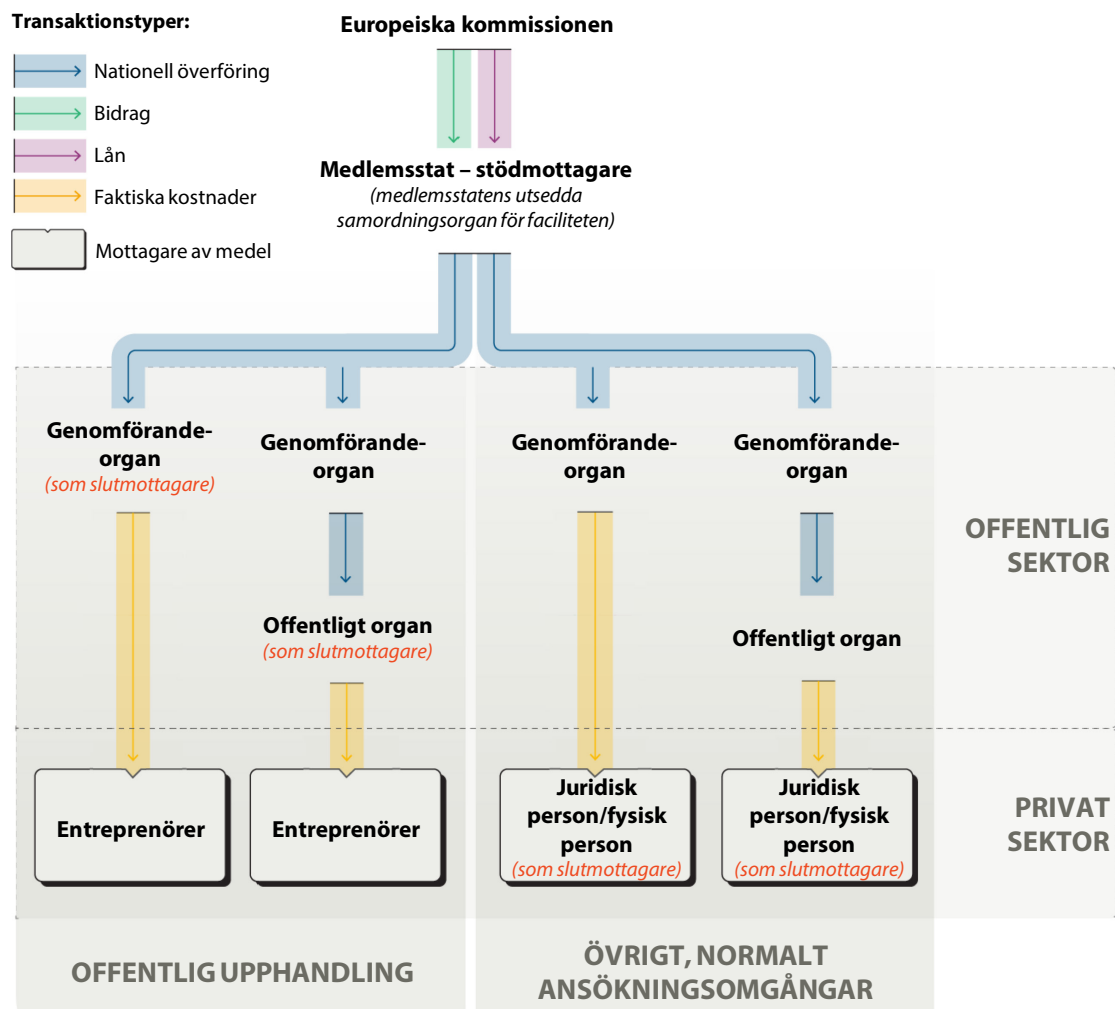
- 01** Faciliteten för återhämtning och resiliens (*faciliteten*) är ett tillfälligt instrument som inrättades med anledning av covid-19-pandemin. Vid utgången av januari 2026 omfattade det 577 miljarder euro. För att få stöd från faciliteten måste medlemsstaterna lämna in sina nationella återhämtnings- och resiliensplaner. Planerna innehåller ett antal åtgärder, reformer och investeringar, och var och en av dessa tilldelas ett eller flera delmål och mål. Facilitetens genomförandeperiod löper från februari 2020 till augusti 2026.
- 02** Faciliteten är ett instrument som bygger på modellen med finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, vilket innebär att alla utbetalningar, med undantag av förfinansiering, är beroende av att medlemsstaterna uppnår relevanta delmål och mål. Det är inte ett villkor att utgifterna inom ramen för faciliteten är förenliga med alla tillämpliga EU-regler och nationella regler för att en medlemsstat ska få en utbetalning, men medlemsstaterna och kommissionen måste säkerställa att EU:s ekonomiska intressen skyddas och att principen om en sund ekonomisk förvaltning följs under genomförandet av faciliteten. Faciliteten genomförs genom direkt förvaltning där kommissionen är direkt ansvarig för de centrala stegen i genomförandet.

- 03** De regler och principer som styr EU:s finansiering syftar till att säkerställa att medlen används korrekt och att besluten fattas så öppet och så nära EU:s invånare som möjligt¹. För att skydda EU:s ekonomiska intressen och främja en ändamålsenlig och effektiv användning av EU-medel är det särskilt nödvändigt att veta "var, och för vilket ändamål, unionens medel används"². Vi anser att detta innebär att det är nödvändigt att känna till inte bara **vem** som gynnas av finansieringen och exakt **vad** finansieringen används till, utan också **hur mycket** som används. Det är därför viktigt att ha system som säkerställer
- **att det går att spåra finansieringen**, dvs. att det är möjligt att följa penningflödet från källan till mottagaren, vilket inbegriper att samla in och registrera uppgifter om faktiska kostnader; i denna rapport avses med faktiska kostnader belopp som betalats ut av medlemsstaternas genomförandeorgan till åtgärder inom ramen för faciliteten och inte överföringar mellan offentliga organ inom det nationella budgetsyste­met,
 - **öppenhet när det gäller hur medlen används** och att information offentliggörs om var och i vilket syfte medlen används.
- 04** Möjligheten att följa flödet av EU-medel ger bättre övervakning och beslutsfattarna får viktig information om hur medlen har använts. Även om utbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens inte är kopplade till faktiska kostnader och inte omfattas av kostnadsbaserade kontroller behövs informationen om faktiska kostnader om man ska kunna spåra användningen av medel och, enligt vår uppfattning, för att bedöma kostnadseffektiviteten. Slutligen bidrar en transparent rapportering, bland annat information om faktiska kostnader, till att säkerställa och förbättra beslutsfattande och främja ansvarsskyldighet. Vi anser att också denna information bör vara offentlig, i syfte att upprätthålla allmänhetens förtroende.
- 05** I *figur 1* visas flödet av finansiering från faciliteten från det att medlen kommer in i statsbudgeten till de enheter utanför den offentliga sektorn som tar emot medlen.

¹ Europiska kommissionen, [Regler och principer](#).

² Budgetförordningen, skäl 11.

Figur 1 – Allmänt flöde av finansiering från faciliteten från det att medlen kommer in i statsbudgeten till slutmottagaren

Anm.: Diagrammet visar inte flödet av medel genom finansieringsinstrument.

Källa: Revisionsrätten.

06 Specifika problem som rör öppenhet och ansvarsskyldighet i samband med faciliteten har redan tagits upp av Europaparlamentet³, Europeiska ombudsmannen och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)⁴. Mot bakgrund av detta är denna revision inriktad på att ta reda på om kommissionen och medlemsstaterna har infört lämpliga förfaranden för att säkerställa en lämplig nivå av spårbarhet och öppenhet när det gäller finansiering från faciliteten. Dessutom kan resultaten av revisionen ge kunskap som kan ligga till grund vid inrättandet av liknande finansieringsinstrument inom den fleråriga budgetramen efter 2027. I detta sammanhang bedömde vi följande:

- De rättsliga kraven på spårbarhet och om medlemsstaterna spårar och samlar in relevanta uppgifter.
- Om kommissionen och medlemsstaterna använder uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera kostnadsuppskattningarna för åtgärder, omfördela medel och korrekt bedöma facilitetens effektivitet.
- Om det finns lämpliga bestämmelser om rättslig öppenhet för kommissionen och medlemsstaterna och om tillräcklig information i praktiken lämnas ut.

Vår granskning är inriktad på om de befintliga systemen möjliggör tillräcklig öppenhet och spårbarhet för medel, oberoende av den utbetalningsmekanism som inrättats genom förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Budgetförordningen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt innehåller tydliga krav på en sund ekonomisk förvaltning, öppenhet och skydd av EU:s ekonomiska intressen. Därför undersöker vi om den tillgängliga informationen är tillräcklig för en efterhandsbedömning av effektiviteten och för spårbarhets- och öppenhetsändamål.

07 I samband med revisionen genomförde vi intervjuer med kommissionen, utförde revisionsbesök och videokonferenser med tio medlemsstater, granskade den rättsliga ramen och vägledning och analyserade offentligt tillgänglig information om faciliteten på EU-nivå och nationell nivå. Vi genomförde också en enkät bland alla medlemsstater. Mer bakgrundsinformation och närmare uppgifter om revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod finns i [bilaga I](#).

³ Till exempel briefingarna *The 100 largest recipients of Recovery and Resilience Facility funds* och *Transparency in the implementation of the Recovery and Resilience Facility*.

⁴ Till exempel Europeiska ombudsmannens och OECD:s policydokument om offentlig styrning *Towards Good Practice Principles for Government – Transparency in the Use of Recovery Funds*.

Vad vi konstaterade och rekommenderar

- 08** Vår samlade slutsats är att medlen från faciliteten för återhämtning och resiliens i viss utsträckning är spårbara och transparenta i medlemsstaterna i urvalet. Ett antal medlemsstater samlar in uppgifter på begäran och andra gör det systematiskt. Det finns särskilt luckor kvar när det gäller insamling och användning av uppgifter, offentliggörande av resultat och information om vilka som i slutändan får medel från faciliteten och hur mycket de får.
- 09** Mer i detalj konstaterade vi följande:
- Regelverket innehåller särskilda krav på medlens spårbarhet, och medlemsstaterna uppfyller i allmänhet dessa krav. De informationssystem för förvaltningen av faciliteten som används av medlemsstaternas samordningsorgan varierar. I vissa system samlas uppgifterna in på begäran och i andra samlas de in systematiskt.
 - I ett antal medlemsstater används uppgifter om faktiska kostnader för uppdateringar av kostnadsuppskattningarna. I vissa fall skickas dessa uppdaterade uppskattningar till kommissionen. Men det finns ingen enhetlig strategi, och än färre medlemsstater använder uppgifter om faktiska kostnader för att omfördela medel vid kostnadsbesparingar. Kommissionen begär inte information om faktiska kostnader per åtgärd för förvaltningen av faciliteten, ens när denna information finns tillgänglig på medlemsstatsnivå, eftersom den anser att det inte finns någon rättslig grund för detta i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Vi anser att förordningen är otydlig i detta avseende.
 - Reglerna om öppenhet och insyn täcker i tillräcklig utsträckning förvaltningsbeslut och genomförandet av planer, men de kräver inte fullständig information om flödet av medel. Kommissionen och medlemsstaterna offentliggör information i enlighet med lagstiftningen om faciliteten, men vi anser att denna information är otillräcklig när det gäller slutmottagare, faktiska kostnader och resultat.

Medlemsstaterna i urvalet uppfyller i allmänhet de lagstadgade kraven på spårbarhet, men endast vissa av dem samlar systematiskt in uppgifterna i sina informationssystem för förvaltningen av faciliteten

- 10** I regelverket för faciliteten för återhämtning och resiliens anges tydligt spårbarhetskrav för att säkerställa ansvarsskyldighet för EU-medel på medlemsstatsnivå. Även om medlemsstaterna själva kan välja hur de ska betala ut medlen till slutmottagarna⁵ konstaterade vi att medlemsstaterna i urvalet i allmänhet inte valde att förenkla processen för slutmottagarna genom finansiering som inte är kopplad till kostnaderna eller förenklade kostnadsalternativ, utan i stället genomförde de sina återhämtnings- och resiliensplaner på grundval av ersättning för faktiskt uppkomna kostnader. Medlemsstaterna måste samla in och ge tillgång till uppgifter om slutmottagare, entreprenörer och underleverantörer, verkliga huvudmän och de belopp som betalas ut inom ramen för faciliteten. Dessa krav bygger på principerna i budgetförordningen, som föreskriver tillräckliga verifieringskedjor och ger den rättsliga grunden för att säkerställa att information om användningen av medel från faciliteten finns tillgänglig för revisions- och kontrolländamål. Vi noterar att nya spårbarhetskrav för alla förvaltningsformer har införts genom den nya budgetförordningen, men detta skedde efter inrättandet av faciliteten och dessa krav är därför inte tillämpliga på den. Bland annat finns en ny bestämmelse om information som ska lämnas till kommissionen vid genomförandet av EU:s budget, men den täcker inte alla kategorier av uppgifter. När medlemsstaterna tar emot och genomför budgeten gäller dessutom denna nya spårbarhetsbestämmelse endast när det krävs enligt sektorsspecifika regler. I annat fall är den frivillig. Genom den nya budgetförordningen införs också nya öppenhetskrav för framtida instrument med delad förvaltning, som omfattar identiteten på mottagare, entreprenörer, underleverantörer och stödmottagare samt de tillhörande anslagna beloppen (se punkterna [22–25](#)).
- 11** De informationssystem som medlemsstaterna använder för förvaltningen av faciliteten varierar: I vårt urval samlar åtta medlemsstater systematiskt in uppgifter om användningen av medel från faciliteten (Österrike, Bulgarien, Estland, Lettland, Malta och Rumänien i sin helhet och Nederländerna och Spanien utan faktiska kostnader), medan två andra endast samlar in uppgifter på begäran (Frankrike och Tyskland). Om man samlar in uppgifter systematiskt går det att spåra EU-medel på ett heltäckande sätt inom rimliga tidsramar vilket, jämfört med att hämta uppgifter på begäran, ger tydliga fördelar i fråga om övervakning, ansvarsskyldighet, jämförelser och utvärdering. Det innebär också att man kan generera rapporter automatiskt, med faktiska kostnader per åtgärd, vilket underlättar när uppgifterna ska användas för analyser. Dessutom kan uppgifter som samlas in om de faktiska kostnaderna per åtgärd ge viktig information för snabba kontrollåtgärder, såsom förebyggande av oriktigheter och upptäckt/utredning av bedrägerier (se punkterna [26–32](#)).

⁵ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, skäl 18.

Vissa medlemsstater använder uppgifter om faktiska kostnader när de uppdaterar kostnadsuppskattningarna, men de omfördelar inte systematiskt besparingar, samtidigt som kommissionen inte begär uppgifter om faktiska kostnader vid förvaltningen av faciliteten

- 12** I enlighet med förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens beräknades det ekonomiska stödet från faciliteten till medlemsstaterna med hjälp av en fördelningsnyckel och det kunde inte överstiga de uppskattade totala kostnaderna. Vi anser att det är viktigt att använda informationen om faktiska kostnader när man bedömer om medlemsstaterna har använt medlen på ett effektivt sätt, justerar kostnadsuppskattningarna för särskilda åtgärder vid behov (t.ex. vid översyn av återhämtnings- och resiliensplanerna) och säkerställer att den totala finansiering som medlemsstaterna får ligger rimligt nära de faktiska kostnaderna (se punkterna [33–34](#)).
- 13** Vi konstaterade att det inte finns någon konsekvent strategi för att uppdatera kostnadsuppskattningarna för faciliteten på åtgärdsnivå. Vår analys visade att sju av de tio medlemsstaterna i urvalet använde uppgifterna om faktiska kostnader när de uppdaterade uppskattningarna i händelse av ändrad omfattning (Bulgarien, Estland, Lettland, Malta, Nederländerna, Rumänien och Spanien). Tre av dessa sju medlemsstater omfördelade ibland medel inom återhämtnings- och resiliensplanen vid kostnadsbesparingar/överskridanden (Bulgarien, Lettland och Rumänien), men ingen av dem gör det systematiskt. Många medlemsstater förväntar sig att de totala faktiska kostnaderna för att genomföra återhämtnings- och resiliensplanerna kommer att bli minst lika höga som de uppskattade kostnaderna. I en djupanalys av fyra medlemsstater kunde vi dock konstatera att de faktiska kostnaderna var lägre än de uppskattade för merparten av de slutförda åtgärderna. Om den utvecklingen fortsätter finns det en risk för att den totala finansiering som en medlemsstat får inte ligger rimligt nära de faktiska kostnaderna (se punkterna [35–41](#)).
- 14** Även om många medlemsstater systematiskt samlar in uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd begär kommissionen inte in uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd för förvaltningen av faciliteten, eftersom den anser att förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens inte tillhandahåller någon rättslig grund för detta. Vi anser att förordningen är otydlig i detta avseende. Eurostat samlar in och offentliggör information om faktiska kostnader från medlemsstaterna, men det handlar bara om konsoliderade belopp på plannivå, och de kommissionsavdelningar som förvaltar genomförandet av faciliteten använder bara uppgifterna för informations- och rapporteringsändamål. Vi anser att bristen på uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd har en negativ inverkan på kommissionens förmåga att bedöma om medlemsstaterna har använt medlen från faciliteten på ett effektivt sätt och att göra en övergripande bedömning av faciliteten i enlighet med kraven i förordningen (se punkterna [42–45](#)).

Faciliteten för återhämtning och resiliens är tillräckligt öppen i fråga om medlemsstaternas uppnående av delmål och mål och kommissionens förvaltningsbeslut, men den offentliggjorda informationen om slutmottagare, faktiska belopp och resultat är otillräcklig

- 15** Genom förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens infördes förbättrade öppenhetsaspekter, såsom offentliggörande av kommissionens bedömningar och regelbunden rapportering av framsteg i form av uppnådda delmål och mål, men förordningen innehåller inte några krav på någon omfattande redovisning av användningen av medel på medlemsstatsnivå. Kravet på att medlemsstaterna ska offentliggöra förteckningar över slutmottagare och de belopp de mottagit infördes två år efter facilitetens start och gäller bara de 100 största slutmottagarna (se punkterna [47–51](#)).
- 16** Enligt de finansieringsöverenskommelser för faciliteten som undertecknats av kommissionen och medlemsstaterna ska de senares ”information, kommunikation och publicitet för finansiering vid genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanen [...] ligga på minst samma nivå som den som krävs enligt medlemsstatens regler för offentlig finansiering utan bidrag från unionens budget”. Vi konstaterade att medlemsstaterna använder olika strategier när de lämnar budgetinformation om återhämtnings- och resiliensplanerna och genomförandet av dem: fyra av tio medlemsstater i vårt urval rapporterade att de offentliggör en separat budget för sina återhämtnings- och resiliensplaner (Bulgarien, Estland, Lettland och Rumänien) (se punkterna [52–53](#)).
- 17** Merparten av medlemsstaterna i urvalet offentliggör genomförandestatistik som rör uppnåendet av delmål och mål. Som vi har noterat i tidigare rapporter är delmål, mål och gemensamma indikatorer inriktade på output snarare än resultat, varierar i ambitionsnivå, är ibland otydliga och omfattar inte alltid slutförandet av en åtgärd, och därför är den information som offentliggörs om resultat inte tillräcklig (se punkterna [54–55](#)).
- 18** Alla medlemsstater offentliggör de obligatoriska förteckningarna över de 100 största slutmottagarna. Men av dessa slutmottagare består mer än hälften av offentliga organ, om man ser till antalet, och de motsvarar mer än 80 %, om man ser till beloppen. En betydande andel av faciliteten för återhämtning och resiliens genomförs genom offentlig upphandling av byggtreprenader och tjänster som utförs av entreprenörer. I de fallen offentliggör medlemsstaterna inte de belopp som betalas ut till entreprenörer, eftersom de upphandlande myndigheterna anses vara slutmottagarna. Följden är bristande insyn i vem som får medel från faciliteten. En portal i en medlemsstat (Bulgarien) är ett exempel på att det går att genomföra en mer transparent strategi. På den portalen offentliggörs de belopp som betalas ut till entreprenörer (se punkterna [56–60](#)).

19 I linje med rapporteringsbestämmelserna i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens ger kommissionens offentliggörande av detaljerade bedömningar av återhämtnings- och resiliensplanerna, ändringar av dessa planer och betalningsansökningar, tillsammans med de alltmer detaljerade årliga och tematiska rapporterna, en tillräcklig grad av öppenhet när det gäller förvaltningsbeslut och framsteg i genomförandet. Men siffrorna och statistiken i dessa offentliggjorda dokument bygger inte på faktiska kostnader för att genomföra åtgärderna. På samma sätt innehåller systemet för finansiell öppenhet information från faciliteten endast på medlemsstatsnivå, eftersom lagstiftaren definierade medlemsstaterna som stödmottagare, och den frivilliga kartan över projekt är både ofullständig och beroende av kvaliteten på medlemsstaternas bidrag (se punkterna [62–77](#)).

Våra rekommendationer

20 Mot bakgrund av ovanstående iakttagelser rekommenderar vi följande:

Rekommendation 1

Se till att information om användningen av EU-medel samlas in och offentliggörs på ett heltäckande, systematiskt och snabbt sätt

När kommissionen ändrar budgetförordningen bör den föreslå bestämmelser som säkerställer att information om användningen av EU-medel, inbegripet information om alla offentliga och privata stödmottagare, mottagare, slutmottagare, entreprenörer och underleverantörer, däribland de belopp för vilka åtaganden gjorts och som betalats ut till entreprenörer, samlas in och offentliggörs på ett heltäckande, systematiskt och snabbt sätt.

Måldatum för genomförande: vid förslag till nästa översyn av budgetförordningen eller vid utformningen av framtida finansieringsinstrument som bygger på finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, beroende på vilket som inträffar först.

Rekommendation 2

Se till att uppgifter om faktiska kostnader används för att bedöma och uppnå en effektiv användning av EU-medel

För att bedöma och uppnå en effektiv användning av EU-medel bör kommissionen

- a) när det gäller faciliteten, använda de tillgängliga uppgifterna om faktiska kostnader som samlats in av medlemsstaterna för att bedöma effektiviteten i resursanvändningen i efterhand och fastställa om de totala faktiska kostnaderna låg rimligt nära de uppskattade kostnaderna,
- b) för alla framtida instrument som bygger på finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, kräva att medlemsstaterna systematiskt samlar in och rapporterar uppgifter om faktiska kostnader till kommissionen för syften som rör förvaltning av medlen, säkerställande av en effektiv resursfördelning under genomförandet och bedömning av effektiviteten i efterhand.

Måldatum för genomförande: a) i tid för efterhandsutvärderingen, b) vid utformningen av framtida finansieringsinstrument som bygger på finansiering som inte är kopplad till kostnaderna.

Våra iakttagelser mer i detalj

Medlemsstaterna i urvalet uppfyller i allmänhet de lagstadgade kraven på spårbarhet, men endast några av dem samlar systematiskt in uppgifterna i sina informationssystem för förvaltningen av faciliteten

- 21** Att det går att spåra användningen av EU-medel är avgörande för ansvarsskyldigheten. Möjligheten att följa flödet av EU-medel ger bättre övervakning och innebär att beslutsfattare på EU-nivå och nationell nivå får viktig information om medlens användning.

Regelverket för faciliteten för återhämtning och resiliens innehåller särskilda krav på spårbarhet i användningen av medel på medlemsstatsnivå

- 22** Budgetförordningen innehåller de allmänna principer och förfaranden som styr upprättandet och genomförandet av EU:s budget liksom kontrollen av den. Enligt budgetförordningen måste budgeten genomföras med ändamålsenliga och effektiva mekanismer för intern kontroll⁶. En ändamålsenlig intern kontroll bör omfatta lämpliga verifieringskedjor⁷. Vi bedömde om det regelverk som inrättats för faciliteten för återhämtning och resiliens (se *bilaga II*) innehöll tydligt definierade och specificerade spårbarhetskrav som bygger på bestämmelserna i den budgetförordning som var i kraft när faciliteten inrättades⁸. Dessutom tittade vi på de system som medlemsstaterna använder för att genomföra sina återhämtnings- och resiliensplaner.
- 23** Faciliteten för återhämtning och resiliens är ett instrument som bygger på modellen med finansiering som inte är kopplad till kostnaderna⁹, där utbetalningar från EU:s budget till medlemsstaterna baseras på att på förhand fastställda delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt och inte på ersättning för kostnader som faktiskt uppkommit under genomförandet. Därefter kan medlemsstaterna betala ut medlen till slutmottagarna i form av ekonomiska bidrag¹⁰. I kommissionens vägledning anges att det är medlemsstaternas ansvar att ”se till att ingen slutmottagare får finansiering utöver de faktiska kostnaderna”¹¹. Vi konstaterade att alla medlemsstater i urvalet genomför sina återhämtnings- och resiliensplaner med hjälp av system som i allmänhet bygger på ersättning av kostnader som faktiskt uppkommit.

⁶ Förordning (EU, Euratom) 2018/1046 om finansiella regler för unionens allmänna budget (nedan kallad *budgetförordningen*), artikel 36.1.

⁷ Ibid., artikel 36.3 d.

⁸ Ibid.

⁹ Ibid., artikel 125.1.

¹⁰ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, skäl 18.

¹¹ Europeiska kommissionen, *Vägledning om planer för återhämtning och resiliens inom ramen för REPowerEU*, 2022/C 214/01, s. 30.

24 Vi noterar att medlemsstaterna enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens är skyldiga att "samla in och säkerställa tillgång" till flera kategorier av uppgifter i revisions- och kontrollsyrte och att tillhandahålla jämförbar information om användningen av medel från faciliteten¹², däribland

- **namn på slutmottagaren av medel,**
- **namn på entreprenören och underentreprenören,** om slutmottagaren av medel är en upphandlande myndighet i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt avseende offentlig upphandling,
- förnamn, efternamn och födelsedatum för **den eller de verkliga huvudmännen** för mottagaren av medel eller entreprenören,
- en förteckning över eventuella åtgärder för genomförande av reformer och investeringsprojekt inom ramen för återhämtnings- och resiliensplanen, det totala beloppet för den offentliga finansieringen av dessa åtgärder, med angivande av **det belopp som betalats ut** inom ramen för faciliteten och andra unionsfonder.

25 Vi noterar också att nya spårbarhetskrav har införts genom den nya budgetförordningen, men detta skedde efter inrättandet av faciliteten och kraven är därför inte tillämpliga på den. I synnerhet infördes en bestämmelse om att "unionsinstitutioner och unionsorgan och personer eller enheter som genomför budgeten" ska ge kommissionen tillgång till information om mottagarens identitet och var mottagaren finns, i enlighet med budgetförordningen, samt åtgärdens art och beloppet för vilket åtagande har gjorts¹³. Denna spårbarhetsbestämmelse omfattar dock inte alla kategorier av uppgifter: när det gäller direkt förvaltning omfattar den inte identiteten på stödmottagarnas entreprenörer och underleverantörer eller belopp som betalas ut till entreprenörer, och när det gäller delad förvaltning omfattar den inte belopp som betalas ut till entreprenörer. Om det är medlemsstaterna som tar emot och genomför budgeten gäller detta dessutom endast om de är skyldiga att registrera och lagra sådan information i enlighet med sektorsspecifika regler, annars är det frivilligt. Enligt den nya budgetförordningen är kommissionen från och med 2028 även skyldig att offentliggöra information om mottagare, entreprenörer, underleverantörer och bidragsmottagare när det gäller medel inom ramen för delad förvaltning, förutsatt att denna insamling och lagring av information krävs enligt sektorsspecifika regler¹⁴.

¹² Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 22.2 d.

¹³ Förordning (EU, Euratom) 2024/2509 om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning), artikel 36.6.

¹⁴ *Ibid.*, artikel 38.1.

De flesta medlemsstater kan spåra medel från faciliteten, men endast vissa av dem samlar systematiskt in de uppgifter som krävs i sina informationssystem för förvaltningen av faciliteten

- 26** I förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens anges inte hur medlemsstaterna bör samla in uppgifter, men vi tittade på verktygslådan för bättre lagstiftning som vägledning för den metod som bör användas för att uppnå en god prestationsnivå. I verktygslådan för bättre lagstiftning likställs ”en kontinuerlig och organiserad process för systematisk datainsamling” med övervakning och det anges att sådan övervakning ger nödvändig information för en rad olika användningsområden, inbegripet förvaltning, utvärderingar och hantering av krav på efterlevnad och kontroll¹⁵. För faciliteten för återhämtning och resiliens finns det, utöver uppgifter om uppnåendet av delmål och mål, även andra spårbarhetskrav, såsom förklaras i punkt [24](#).
- 27** Vi analyserade de informationssystem som används för förvaltningen av faciliteten i medlemsstaterna i vårt urval och konstaterade att systemens utformning och funktion varierar avsevärt när det gäller hur uppgifterna samlas in. På grundval av vår analys kan dessa system i stora drag delas in i tre kategorier utifrån hur uppgifterna samlas in (se [tabell 1](#)), närmare bestämt följande:
- System där alla uppgifter samlas in regelbundet, inbegripet uppgifter om faktiska kostnader. Dessa medlemsstater samlar in uppgifter om slutmottagare, entreprenörer och underleverantörer samt faktiska kostnader på slutmottagarnivå för varje åtgärd inom faciliteten (Österrike, Bulgarien, Estland, Lettland, Malta och Rumänien).
 - System där uppgifter samlas in regelbundet, utan uppgifter om faktiska kostnader. Dessa medlemsstater samlar in uppgifter om slutmottagare, entreprenörer och underleverantörer för varje åtgärd inom faciliteten, men information om faktiska kostnader finns endast tillgänglig på begäran (Nederländerna och Spanien) från de olika genomförandeorganen.
 - System där uppgifter inhämtas på begäran för särskilda åtgärder. Dessa medlemsstater samlar inte in uppgifter i ett centralt system och kan endast inhämta uppgifter på begäran till de enheter som genomför åtgärderna inom ramen för faciliteten (Frankrike och Tyskland).

¹⁵ [Verktygslåda för bättre lagstiftning](#) (Europeiska kommissionen, november 2021), verktyg 43, ”Övervakningsarrangemang och indikatorer”.

Tabell 1 | Tre kategorier av medlemsstater sett till uppgiftsinsamling

	System där alla uppgifter samlas in regelbundet						Uppgifter samlas in på begäran			
	Ja		Ja, utom finansieringsinstrument				Ja		Inte alltid	
	System där alla uppgifter samlas in regelbundet, inbegripet om faktiska kostnader						System där alla uppgifter samlas in regelbundet, utom om faktiska kostnader		På begäran för särskilda åtgärder	
	AT	BG	EE	LV	MT	RO	ES	NL	DE	FR
Namn på slutmottagare	☒	☐	☒	☒	☒	☐	☒	☒	☐	☐
Namn på entreprenörer	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
Namn på underleverantörer	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☒	☐	☐
Faktiska kostnader på slutmottagarnivå	☒	☐	☐	☒	☒	☐	☐	☐	☐	☐

Källa: Revisionsrätten.

28 När det gäller de medlemsstater som ingick i urvalet och som har system där alla nödvändiga uppgifter samlas in regelbundet noterade vi att dessa system har den fördelen att de möjliggör både heltäckande och snabb spårbarhet när det gäller användningen av medel. Dessutom går det att generera rapporter automatiskt, med faktiska kostnader per åtgärd, vilket gör det enklare att använda uppgifterna i analyser. Fem av de sex medlemsstater som registrerar faktiska kostnader på slutmottagarnivå (Österrike, Bulgarien, Estland, Lettland och Malta) registrerar också de belopp avseende faktiska kostnader som betalas ut till entreprenörer. Vi kontrollerade även detta i enkäten vi skickade till alla medlemsstater, och enligt svaren gör 19 medlemsstater (70 %) på detta vis.

29 Se [ruta 1](#) för ett exempel på ett system för faciliteten där alla nödvändiga uppgifter samlas in regelbundet, inklusive uppgifter om faktiska kostnader.

Ruta 1

Exempel på ett system för faciliteten för återhämtning och resiliens där alla nödvändiga uppgifter samlas in regelbundet, inklusive uppgifter om faktiska kostnader – Lettland

- Det lettiska samordningsorganet använder ett informationssystem för förvaltningen av faciliteten som är en förstärkt modul i det system som redan används för EU:s strukturfonder, med ytterligare funktioner som är specifika för faciliteten, såsom spårning och rapportering av delmål och mål.
- Systemet innehåller uppgifter om slutmottagare, entreprenörer, underleverantörer och faktiska kostnader.
- Uppgifterna uppdateras löpande under genomförandefasen. Genomförandeorganen lämnar regelbundet in rapporter om framstegen, med information om utbetalningar till slutmottagare och fakturor som styrker kostnaderna.
- I systemet spåras automatiskt separata finansieringskällor och det går att kontrollera fakturainformation mot andra EU-fonder som finns i systemet.
- Saldot beräknas automatiskt i systemet för varje åtgärd och motsvarar skillnaden mellan de uppskattade och de faktiska kostnaderna hittills.

Fördefinierade rapporter kan genereras automatiskt och skräddarsydda rapporter kan skapas på begäran.

30 Vår analys visade att de flesta medlemsstater i urvalet kunde lämna all information om användningen av medel från faciliteten. När det gäller särskilda åtgärder i vissa medlemsstater där samordningsorganen för faciliteten inte regelbundet samlar in uppgifter för alla kategorier som krävs (Frankrike, Tyskland och Spanien) konstaterade vi dock att svaren på vissa begäranden om information var flera månader försenade. De samordningsorgan för faciliteten som inte regelbundet samlade in dessa uppgifter kunde dessutom inte inom rimliga tidsramar ta fram en översikt över uppskattade kontra faktiska kostnader eller över separata finansieringskällor.

31 I Frankrike samlas uppgifter avseende faciliteten inte in systematiskt och vi stötte på särskilda svårigheter när det gällde att inhämta uppgifter på begäran eftersom man inte kunde lämna in alla uppgifter avseende faciliteten som krävs enligt lag (se [ruta 2](#)).

Ruta 2

Tillhandahåller inte alla uppgifter som krävs enligt lag avseende faciliteten för återhämtning och resiliens – Frankrike

De franska myndigheterna kunde inte tillhandahålla namnen på slutmottagarna för tre av de fem åtgärderna i urvalet. De förklarade att detta berodde på att det för vissa åtgärder var alltför betungande rent administrativt att få fram information om slutmottagare och utbetalda belopp, även på begäran.

Även om uppgifter om faktiska kostnader slutligen lämnades in för alla fem åtgärderna i urvalet tillhandahölls de mer än sex månader efter den ursprungliga begäran, och för tre åtgärder gick det inte att koppla de faktiska kostnaderna till de tillhörande slutmottagarna.

- 32** Mot bakgrund av detta anser vi att det finns en tydlig fördel med att använda systematisk uppgiftsinsamling i ett centralt system för att spåra användningen av medel från faciliteten. Detta hänger samman med förmågan att tillhandahålla rapporter för övervakning och förvaltning vid rätt tidpunkt under genomförandet, för att öka ansvarsskyldigheten och för jämförelse- och utvärderingsändamål. Systematisk uppgiftsinsamling kan också vara ett viktigt verktyg som myndigheterna kan använda i rätt tid för kontrollåtgärder, till exempel för att förebygga oriktigheter och upptäcka/utreda bedrägerier. Vi anser att om man inte samlar in uppgifter systematiskt uppstår en risk för att faciliteten förvaltas på ett mindre ändamålsenligt sätt, och att inte samla in alla nödvändiga uppgifter utgör en risk när det gäller ansvarsskyldighet.

Vissa medlemsstater använder uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera uppskattningarna, men omfördelar inte systematiskt besparingar, samtidigt som kommissionen inte begär in uppgifter om faktiska kostnader för sin förvaltning av faciliteten

- 33** I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) fastställs att "[i] överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning ska kommissionen [...] genomföra budgeten" och att medlemsstaterna "ska samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning"¹⁶. I budgetförordningen definieras tre principer för en sund ekonomisk förvaltning¹⁷, däribland principen om effektivitet, som kräver bästa möjliga förhållande mellan de resurser som används, de verksamheter som bedrivs och de mål som uppnås. Principen om en sund ekonomisk förvaltning gäller även facilitetens modell med finansiering som inte är kopplad till kostnaderna.
- 34** Därför undersökte vi om och hur medlemsstaterna och kommissionen använde informationen om faktiska kostnader, trots att detta inte krävs enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Vi anser att det är viktigt för förvaltningen av faciliteten att använda information om faktiska kostnader, i stället för att använda de uppskattade kostnaderna för åtgärderna, för att kunna bedöma om medlemsstaterna har använt medlen på ett effektivt sätt¹⁸, justera kostnadsuppskattningarna för särskilda åtgärder vid behov (t.ex. vid översyn av återhämtnings- och resiliensplanerna) och kontrollera att den totala finansiering som medlemsstaterna får ligger rimligt nära de faktiska kostnaderna.

¹⁶ Konsoliderad version av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT C 326, 26.10.2012), artikel 317.

¹⁷ Budgetförordningen 2018, artikel 33.

¹⁸ Särskild rapport 26/2023 *Ramen för prestationsövervakning av faciliteten för återhämtning och resiliens: framsteg i genomförandet rapporteras men inte tillräckligt för att mäta prestation*, punkterna 86–87 och översikt 02/2025 *Prestationsinriktning, ansvarsutkrävande och insyn – lärdomar från bristerna i faciliteten för återhämtning och resiliens*, punkt 35.

Merparten av medlemsstaterna i urvalet använder uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera uppskattningarna om omfattningen ändras, men ingen av dem omfördelar besparingar systematiskt

- 35** Medlemsstaterna var skyldiga att i sina återhämtnings- och resiliensplaner ta med de totala uppskattade kostnaderna för de reformer och investeringar som ingår i planen, tillsammans med lämplig motivering och lämpliga förklaringar av hur de uppfyllde principen om kostnadseffektivitet¹⁹. Kommissionen var sedan skyldig att ur effektivitetssynpunkt bedöma om dessa totala uppskattade kostnader var rimliga, trovärdiga och förenliga med principen om kostnadseffektivitet²⁰. Det ekonomiska stödet från faciliteten till varje medlemsstat beräknades med hjälp av en fördelningsnyckel och kunde inte överstiga de uppskattade totala kostnaderna²¹.
- 36** Som vi noterade i en tidigare rapport gav kommissionen medlemsstaternas kostnadsuppskattningar samma omdöme ("B") över hela linjen trots skillnader i hur ofta och hur allvarliga de konstaterade bristerna var. Det kunde till exempel röra sig om allt från brist på information för vissa åtgärder på planeringsstadiet till underliggande antaganden som inte var helt och hållet rimliga för varje enskild åtgärd²². Vikten av rimliga och realistiska uppskattningar betonas dessutom i kommissionens vägledning, där det anges att även om det noteras att bedömningen görs innan kostnaderna faktiskt uppstår bör de totala uppskattade kostnaderna uppgå till ett belopp som ligger rimligt nära de faktiska kostnaderna, och det rekommenderas att man använder redovisningsmetoder, historiska kostnader, statistiska uppgifter, trovärdiga och tillförlitliga studier från betrodda organ eller andra liknande informations- och beviskällor för att komma fram till tillförlitliga inledande uppskattningar²³.

¹⁹ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 18.4 k.

²⁰ Ibid., artikel 19.3 i och punkt 2.9 i bilaga V.

²¹ Ibid., artiklarna 11 och 20.4.

²² Särskild rapport 21/2022 *Kommissionens bedömning av nationella planer för återhämtning och resiliens: lämplig på det hela taget, men genomföranderisker kvarstår*, figur 2, s. 13 och punkterna 66–69.

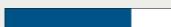

²³ Europeiska kommissionen, *Guidance to member states' recovery and resilience plans*, SWD(2021) 12, del 1/2, s. 37.

- 37** Kommissionen konstaterade i sin halvtidsöversyn att det sedan 2021 har varit ett hårt tryck på leveranskedjor och energiförsörjning, vilket har lett till höga inflationsnivåer²⁴. Det innebär att många åtgärder inom ramen för faciliteten har medfört eller kan förväntas medföra merkostnader. Men det omvända kan också förekomma – i två av våra tidigare rapporter identifierade vi åtgärder där de faktiska kostnaderna var betydligt lägre än de uppskattade²⁵.
- 38** I vår enkät uppgav tolv av de 27 medlemsstaterna (44 %) att de antingen inte behövde eller inte kunde beräkna det totala förhållandet mellan faktiska och uppskattade kostnader. Samtidigt uppgav tolv (80 %) av de återstående 15 medlemsstaterna att de faktiska kostnaderna antingen var anpassade till uppskattningarna eller förväntades bli högre. Detta visar att många medlemsstater förväntar sig att de totala faktiska kostnaderna för att genomföra återhämtnings- och resiliensplanerna kommer att bli minst lika höga som de uppskattade kostnaderna. Men detta kan bekräftas först vid genomförandeperioden slut.
- 39** Under revisionen begärde vi också uppgifter om slutförda åtgärder från fyra medlemsstater i urvalet (Österrike, Lettland, Malta och Rumänien). Vi kunde konstatera att 15 av de 19 åtgärder som hade slutförts och för vilka alla utbetalningar hade gjorts i mitten av 2025 hade haft lägre faktiska kostnader än vad som uppskattats (se [tabell 2](#) för en sammanfattning av dessa åtgärder och [bilaga III](#) för närmare uppgifter per åtgärd). I vissa fall var dessa skillnader betydande. För dessa åtgärder översteg därför de uppskattade kostnaderna de faktiska kostnaderna, och om denna utveckling fortsätter finns det en risk för att det totala anslaget från faciliteten till vissa medlemsstater överstiger de faktiska kostnaderna. Men i vårt arbete kunde vi också konstatera att kostnaderna hade överskridits för ett antal pågående åtgärder i tre av de fyra medlemsstaterna.

²⁴ Europeiska kommissionen, *Mid-term evaluation of the Recovery and Resilience Facility*, SWD(2024) 70, del 4.1.5(B), s. 54.

²⁵ [Särskild rapport 13/2025 Stöd från faciliteten för återhämtning och resiliens till den digitala omställningen i EU-länderna: en missad möjlighet till strategiskt fokus på digitala behov](#), punkterna 46–47, och [särskild rapport 11/2023 EU:s stöd till digitaliseringen av skolor: betydande investeringar, men medlemsstaternas användning av EU-finansieringen saknar strategisk inriktning](#), ruta 5.

Tabell 2 | Information om slutförda åtgärder i återhämtnings- och resiliensplanen i fyra utvalda medlemsstater

Medlemsstat	Summa uppskattade kostnader (miljoner euro)	Summa faktiska kostnader (miljoner euro)	Förhållande mellan faktiska och uppskattade kostnader	Antal slutförda åtgärder
Slutförda åtgärder med kostnadsbesparingar				
Österrike	484,90	438,26	 90 %	□□□ 3
Lettland	3,98	3,70	 93 %	□□ 2
Malta	36,60	27,37	 75 %	□□□ 3
Rumänien	39,40	33,00	 84 %	□□□□□□□ 7
Slutförda åtgärder där kostnaderna överskridits eller med faktiska kostnader som motsvarar de uppskattade kostnaderna				
Österrike	158,90	158,90	 100 %	□ 1
Lettland	0,15	0,15	 100 %	□□ 2
Malta	e.t.	e.t.	e.t.	0
Rumänien	20,74	20,78	 100,19 %	□ 1

Källa: Revisionsrätten.

40 Enligt vår analys övervakar fyra av medlemsstaterna i urvalet (Bulgarien, Estland, Lettland och Rumänien) genomförandet av budgeten avseende faciliteten med hjälp av regelbundna jämförelser mellan uppskattade och faktiska kostnader. Dessutom kan medlemsstaterna i urvalet delas in i tre kategorier när det gäller hur de använder uppgifterna om faktiska kostnader vid översynen av återhämtnings- och resiliensplanerna:

- Medlemsstater som angav att de inte använder uppgifter om faktiska kostnader när de uppdaterar den uppskattade kostnaden för åtgärder i sina återhämtnings- och resiliensplaner vid ändringar av omfattning eller vid potentiella kostnadsbesparingar/kostnadsöverskridanden: Österrike, Frankrike och Tyskland. Trots detta informerade kommissionen oss om att dessa medlemsstater använde uppgifter om faktiska kostnader vid översynen av vissa åtgärder, även om Österrike började göra det först i slutet av 2025.
- Medlemsstater som använder uppgifter om faktiska kostnader när de uppdaterar den uppskattade kostnaden för åtgärder i sina återhämtnings- och resiliensplaner men enbart vid ändringar av omfattning: Estland, Malta, Nederländerna och Spanien.
- Medlemsstater som använder uppgifter om faktiska kostnader när de uppdaterar den uppskattade kostnaden för åtgärder i sina återhämtnings- och resiliensplaner vid ändringar av omfattning och ibland för att omfördela finansiering inom planen vid potentiella kostnadsbesparingar/kostnadsöverskridanden: Bulgarien, Lettland och Rumänien.

Men ingen av medlemsstaterna i urvalet använder systematiskt uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera kostnadsuppskattningarna i händelse av besparingar/överskridanden.

Se [ruta 3](#) för exempel från två av dessa tre kategorier.

Ruta 3

Exempel på användning av faktiska kostnader vid uppdateringar av kostnadsuppskattningar

Österrike

Det österrikiska informationssystemet för förvaltningen av faciliteten (*Transparenzdatenbank*), som också används för andra fonder, innehåller de uppgifter som behövs för en jämförelse mellan faktiska och uppskattade kostnader för åtgärder i planen. Men informationen om faktiska kostnader används inte för detta ändamål, eftersom de österrikiska myndigheterna inte anser att den är relevant med tanke på facilitetens prestationsbaserade karaktär.

Lettland

I det lettiska informationssystemet för förvaltningen av faciliteten visas automatiskt de uppskattade beloppen för varje åtgärd jämfört med de avtalade beloppen som betalats ut till slutmottagarna. En bedömning av faktiska respektive uppskattade kostnader görs när en åtgärd bedöms vara slutförd, eftersom belopp som inte använts visas i systemet och kan omfördelas. När detta sker är alternativen att omfördela det återstående beloppet till andra åtgärder inom återhämtnings- och resiliensplanen eller att använda det för att uppnå ett högre mål för den åtgärden.

- 41** Sammanfattningsvis använder merparten av medlemsstaterna i urvalet uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera uppskattningarna om omfattningen ändras. Ett fåtal medlemsstater omfördelar också medel i händelse av kostnadsbesparingar/kostnadsöverskridanden, men ingen av medlemsstaterna i urvalet gör detta systematiskt. Det finns en risk för att de totala faktiska kostnaderna för vissa återhämtnings- och resiliensplaner inte ligger rimligt nära de uppskattade kostnaderna.

Kommissionen samlar inte in uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd ens när dessa uppgifter finns tillgängliga, vilket innebär att det blir svårare att bedöma effektiviteten i användningen av medel från faciliteten

- 42** Enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens ska kommissionen i efterhand bedöma effektiviteten i användningen av medel från faciliteten²⁶. Därför undersökte vi om kommissionen samlar in och använder den information om faktiska kostnader avseende belopp som betalats ut till slutmottagare och som finns tillgänglig för medlemsstaterna. Vi undersökte också om kommissionen använder information om faktiska kostnader vid bedömningen av de ändrade återhämtnings- och resiliensplanerna.
- 43** Kommissionen kräver inte att medlemsstaterna ska lämna uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd, eftersom den anser att det inte finns någon rättslig grund för detta i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Vi anser att förordningen är otydlig i detta avseende²⁷. Att döma av vårt urval samlar de flesta medlemsstater systematiskt in dessa uppgifter. Kommissionen använder dock inte uppgifter om faktiska kostnader när den bedömer de ändrade återhämtnings- och resiliensplanerna, utom i vissa fall där den får uppdaterade uppskattningar från medlemsstaterna. Enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens ska kommissionen göra en övergripande efterhandsbedömning av faciliteten²⁸. Vi anser att en sådan övergripande bedömning ska omfatta både de allmänna och de specifika målen för faciliteten²⁹ och att man därför måste beakta de faktiska kostnaderna för de åtgärder som genomförs inom ramen för återhämtnings- och resiliensplanerna. Vi anser därför att avsaknaden av uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd och pelare försvårar kommissionens möjligheter att bedöma effektiviteten och därmed den sunda ekonomiska förvaltningen av faciliteten.

²⁶ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 32.2.

²⁷ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 31.3, och särskild rapport 26/2023, punkt 87.

²⁸ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 32.4.

²⁹ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 4.

- 44** Eftersom kommissionen varken har eller använder uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd och pelare finns det en risk för att detta försvårar kommissionens möjligheter att bedöma effektiviteten och därmed den sunda ekonomiska förvaltningen av faciliteten. Vi har redan i en tidigare rapport konstaterat att bristen på information på åtgärdsnivå om faktiska kostnader som finansieras genom faciliteten begränsar bedömningen av effektiviteten³⁰. Denna begränsning konstaterades också i en studie från Europeiska centralbanken där de ekonomiska effekterna av faciliteten analyserades³¹.
- 45** Slutligen överför medlemsstaterna varje år uppgifter om faktiska kostnader avseende faciliteten till Eurostat, normalt via sina nationella statistikkontor. Den information som tas emot och offentliggörs³² av Eurostat motsvarar de totala faktiska utgifterna per medlemsstat och år. Eurostat får inga uppgifter uppdelade per åtgärd. De rapporterade siffrorna motsvarar de konsoliderade beloppen på plannivå, uppdelade i bidrags- och lånekategorier. Dessa uppgifter överförs också till och används av GD Ekonomi och finans enhet för budgetövervakning för ändamål som rör förfarandet vid alltför stora underskott, och används för informations- och rapporteringsändamål av de avdelningar inom GD Ekonomi och finans som ansvarar för genomförandet av faciliteten.

Faciliteten för återhämtning och resiliens ger tillräcklig insyn i fråga om medlemsstaternas uppnående av delmål och mål och kommissionens förvaltningsbeslut, men den offentliggjorda informationen om slutmottagare, faktiska belopp och resultat är otillräcklig

- 46** Öppenhet innebär att information om EU:s utgifter offentliggörs, samtidigt som invånarnas tillgång till sådan information säkerställs i god tid. Tillsammans med spårbarhet är det en viktig faktor för att säkerställa ansvarsskyldighet och demokratisk tillsyn och är därmed en avgörande faktor för ett ökat förtroende hos allmänheten för hur EU-medel används.

³⁰ Översikt 02/2025, punkterna 35–37.

³¹ Europeiska centralbanken, "Four years into NextGenerationEU: what impact on the area economy?", s. 59.

³² Eurostat, "Statistics related to the Recovery and Resilience Facility".

Den rättsliga ramen för faciliteten innehåller tydliga krav på öppenhet på förvaltningsnivå, men föreskriver inte fullständig information om flödet av medel

- 47** Vi bedömde om det regelverk som inrättats för faciliteten (se [bilaga II](#)) innehöll tydligt definierade krav på öppenhet som bygger på de relevanta bestämmelserna i budgetförordningen³³, som innehåller principer och förfaranden för fastställandet, genomförandet och kontrollen av EU:s budget. Vi tittade också på kraven på öppenhet inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa³⁴ (FSE) och enligt sammanhållningspolitiken³⁵ för den fleråriga budgetramen 2021–2027, med beaktande av skillnaderna i dessa instruments rättsliga ramar och arrangemang.
- 48** Enligt EUF-fördraget ska EU-institutionerna ”utföra sitt arbete så öppet som möjligt”³⁶. I budgetförordningen anges vidare att medborgarna bör ”veta **var** och för **vilket** ändamål medel används av unionen”, att detta bör uppnås genom offentliggörande av ”relevant information om **alla mottagare** [dvs. **vem**] av medel” och att största möjliga öppenhet när det gäller information om mottagare av medel bör eftersträvas³⁷. Den innehåller även en förteckning över den information om mottagare som ska offentliggöras, i enlighet med principen om öppenhet (se [ruta 4](#)).

³³ Förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

³⁴ Förordning (EU) 2021/1153 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa.

³⁵ Förordning (EU) 2021/1060 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

³⁶ Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 15.1.

³⁷ Budgetförordningen 2018, skälen 11 och 12.

Ruta 4

Krav på offentliggörande av information om mottagare vid direkt och delad förvaltning

Enligt budgetförordningen från 2018³⁸ ska kommissionen på lämpligt sätt och vid lämplig tidpunkt ge tillgång till information om mottagare av medel som finansieras genom budgeten³⁹.

När det gäller medel under direkt förvaltning (t.ex. faciliteten och FSE) ska följande information offentliggöras i fråga om priser som tilldelats efter tävlingar, bidrag som tilldelats genom förfaranden för tilldelning av bidrag eller kontrakt som tilldelats genom upphandlingsförfaranden och i fråga om valda experter⁴⁰:

- Mottagarens namn (kan vara stödmottagare eller entreprenör⁴¹).
- Var mottagaren finns.
- Det belopp för vilket ett rättsligt åtagande gjorts.
- Åtgärdens art och ändamål.

När det gäller delad förvaltning (t.ex. sammanhållningspolitiska fonder) anges på motsvarande sätt i budgetförordningen att kommissionen och medlemsstaterna måste respektera principen om öppenhet⁴² och att detaljerade bestämmelser om öppenhet ska ingå i sektorsspecifika regler. I förordningen om gemensamma bestämmelser för den fleråriga budgetramen 2021–2027 föreskrivs till exempel att de förvaltande myndigheterna bland annat ska offentliggöra stödmottagarens namn (och vid offentlig upphandling entreprenörens namn), insatsens syfte, platsen för insatsen och total kostnad⁴³. Kraven på öppenhet vid delad förvaltning uppdaterades i 2024 års budgetförordning (se punkt 25).

I förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens är det medlemsstaterna som är stödmottagare och kommissionen ingick finansieringsöverenskommelser med dem (de är mottagarna av medel enligt definitionen i artikel 2.53 i budgetförordningen). Kommissionen betalar ut medel från faciliteten till medlemsstaterna i deras egenskap av stödmottagare, och de fördelar i sin tur medlen inom landet, genom den nationella budgeten, till organ som ansvarar för att genomföra åtgärder.

Men när det gäller andra instrument med direkt förvaltning, till exempel FSE, ingår kommissionen bidragsöverenskommelser och betalar ut medlen direkt till de stödmottagare som genomför projekten. När det gäller sammanhållningspolitiska fonder med delad förvaltning är på liknande sätt stödmottagarna i allmänhet de enheter som genomför insatserna.

- 49** Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens innehåller flera bestämmelser om öppenhet. De handlar om kommissionens offentliggörande av relevanta förvaltningsbeslut (bedömning av återhämtnings- och resiliensplaner, ändringar av återhämtnings- och resiliensplaner och betalningsansökningar) och kommissionens och medlemsstaternas rapportering om de framsteg som gjorts med att genomföra planerna och instrumentet (se *bilaga IV*). Kravet på att offentliggöra bedömningar av återhämtnings- och resiliensplanerna, ändringar av dem och betalningsansökningar är en särskild öppenhetsaspekt för faciliteten för återhämtning och resiliens. Det kan bidra till ökad kunskap hos allmänheten om beslutsprocessen.
- 50** Inledningsvis offentliggjorde kommissionen på resultattavlan för återhämtning och resiliens endast de belopp som tilldelats medlemsstaterna som stödmottagare och andra uppgifter på grundval av de uppskattade kostnaderna för återhämtnings- och resiliensplanerna, men inga närmare uppgifter om slutmottagarna av medlen⁴⁴. Genom ändringar av förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens 2023 infördes ett krav på att medlemsstaterna ska offentliggöra uppgifter om de 100 största slutmottagarna⁴⁵, som därefter sammanställs och offentliggörs av kommissionen på resultattavlan för faciliteten för återhämtning och resiliens⁴⁶. I den nya bestämmelsen förtecknas den information som medlemsstaterna ska offentliggöra:
- För en juridisk person, mottagarens fullständiga juridiska namn och registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer om sådana finns tillgängliga eller en annan unik identifieringskod fastställd på nationell nivå.
 - För en fysisk person, mottagarens för- och efternamn.
 - Det belopp som erhållits av varje mottagare samt därmed sammanhängande åtgärder för vilka en medlemsstat har erhållit finansiering inom ramen för faciliteten.

³⁸ Ibid., artikel 38.1.

³⁹ Ibid., artikel 38.3.

⁴⁰ Ibid., artikel 38.2.

⁴¹ Ibid., artikel 2.53.

⁴² Ibid., artikel 63.1.

⁴³ Förordning (EU) 2021/1060, artikel 49.3.

⁴⁴ Eucrim, "Trade-offs in Auditing the EU Recovery and Resilience Facility – Flexibility vs Compliance: A Greek Case Study", volym 4/2023, s. 350.

⁴⁵ Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, ändrad genom förordning (EU) 2023/435 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens, artikel 25a.

⁴⁶ Europeiska kommissionen, [resultattavlan för återhämtning och resiliens](#).

51 Men denna nya bestämmelse om öppenhet, som infördes två år efter det att faciliteten hade börjat genomföras, avser bara de 100 största slutmottagarna. Eftersom bestämmelsen inte föreskriver fullständig öppenhet när det gäller användningen av finansiering från faciliteten rekommenderade Europeiska ombudsmannen kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att offentliggöra information om alla mottagare av finansiering från faciliteten för att öka ansvarsskyldigheten vid användningen av medel från faciliteten⁴⁷. I efterföljande vägledning nämnde kommissionen att medlemsstaterna får offentliggöra en förteckning som går utöver det minimum på 100 slutmottagare som fastställs i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens⁴⁸. När vi avslutade vårt revisionsarbete hade ingen medlemsstat i urvalet gått längre än minimikravet på 100 slutmottagare.

Medlemsstaterna lämnar ofullständig information om användningen av medel från faciliteten utanför den offentliga sektorn och otillräcklig information om resultaten

52 Enligt de villkor som undertecknats av kommissionen och medlemsstaterna ska en medlemsstats ”information, kommunikation och publicitet i samband med finansiering för genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanen ligga på minst samma nivå som den som krävs enligt medlemsstatens regler för offentlig finansiering utan bidrag från unionens budget”⁴⁹. Vi kontrollerade därför om medlemsstaterna offentliggör budgetinformation om sina återhämtnings- och resiliensplaner och om genomförandet av dem i samma utsträckning som de gör när det gäller de nationella budgetarna.

53 Vi konstaterade att medlemsstaterna i urvalet offentliggör olika slags budgetinformation om sina återhämtnings- och resiliensplaner och genomförandet av dem. Fyra medlemsstater (Bulgarien, Estland, Lettland och Rumänien) offentliggör en separat budget och de övriga sex medlemsstaterna (Österrike, Frankrike, Tyskland, Malta, Nederländerna och Spanien) anser att återhämtnings- och resiliensplanerna ingår i deras nationella budgetar.

⁴⁷ Europeiska ombudsmannen, ”Closing note on the Strategic Initiative concerning the transparency and accountability of the Recovery and Resilience Facility”.

⁴⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens, bilaga V: Slutmottagare inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens (COM(2024) 474 final).

⁴⁹ Europeiska kommissionen, *Regler för kommunikation och synlighet, Europeiska unionens program för 2021–2027: vägledning för medlemsstaterna*, s. 39.

- 54** Vi analyserade också den information som offentliggjorts på de utvalda medlemsstaternas portaler för faciliteten för återhämtning och resiliens. Vi konstaterade att sex av de tio medlemsstaterna i urvalet (Österrike, Bulgarien, Estland, Frankrike, Lettland och Spanien) offentliggör detaljerad statistik om framstegen med genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanerna på portalerna. Informationen varierar från uppgifter om offentliga upphandlingsförfaranden till interaktiva kartor över projekt och statistik över åtgärdernas resultat. Eftersom dessa delar inte krävs enligt den rättsliga ramen varierar de ämnen som presenteras och detaljnivån kraftigt mellan medlemsstaterna. Sett till prestation kunde vi konstatera att dessa offentliga portaler i allmänhet innehåller information om delmål och mål som har uppnåtts, men inte information om gemensamma indikatorer och faktiska uppnådda resultat eller om uppnådda övergripande mål för åtgärder enligt rådets genomförandebeslut. Vi har redan i tidigare rapporter konstaterat att delmål och mål för faciliteten för återhämtning och resiliens är mer inriktade på output än på resultat, varierar i ambitionsnivå, ibland är otydliga och inte alltid omfattar en åtgärds viktigaste genomförandestadier, inbegripet slutförande⁵⁰, och vi anser därför att den offentliggjorda informationen om resultat inte är tillräcklig.
- 55** Av de tio medlemsstaterna i urvalet har den bulgariska portalen för faciliteten den mest omfattande informationen, inbegripet en fullständig förteckning över slutmottagare, entreprenörer och underleverantörer, utbetalda belopp och genomförandestatus (se [ruta 5](#)).

⁵⁰ Särskild rapport 26/2023, punkterna 30–51, översikt 02/2025, punkt 11, och särskild rapport 13/2025, punkterna 56–71.

Ruta 5

Bulgariens offentliga portal och informationssystem för förvaltningen av faciliteten

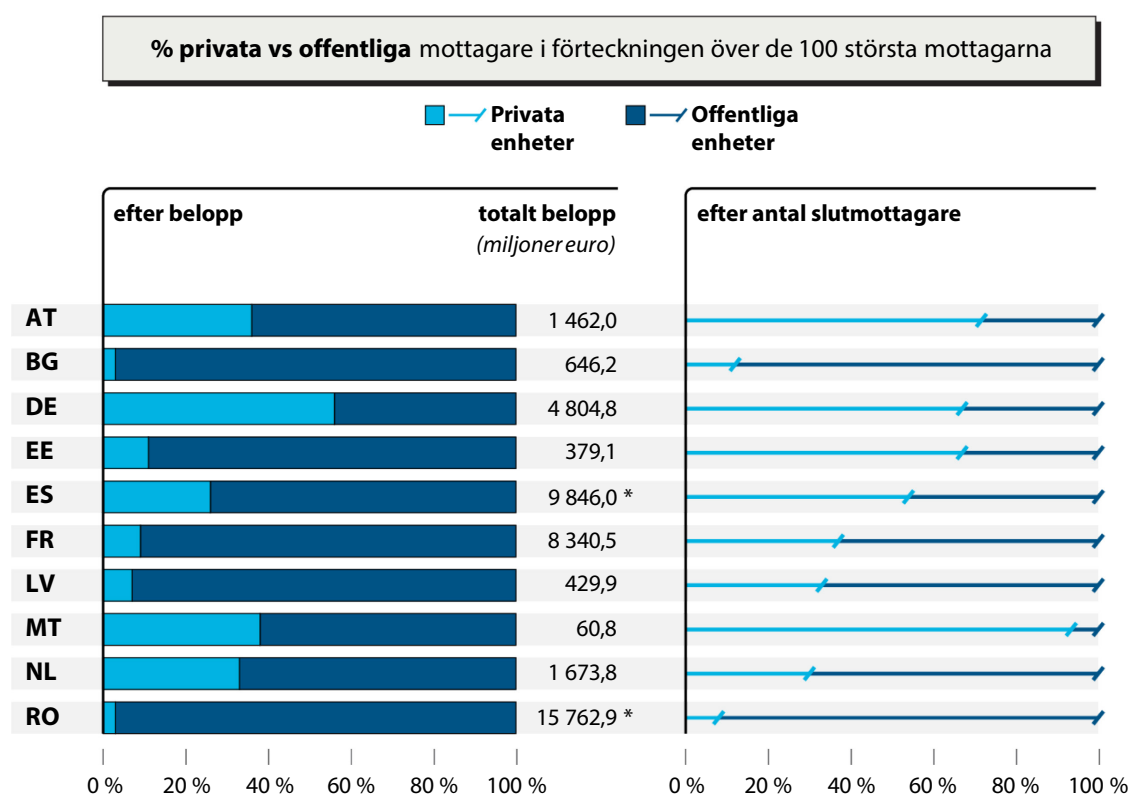
- Ett gemensamt informationssystem används för förvaltningen av alla EU-finansierade projekt. Det är uppdelat i fyra moduler: Sökande, rapportering, intern (för förvaltning) och offentlig – alla uppdateras automatiskt när information har laddats upp och godkänts. Den offentliga modulen är en allmänt tillgänglig webbsida med information om alla EU-program, inklusive faciliteten för återhämtning och resiliens.
- I den offentliga modulen kan man fördjupa sig i olika typer av information, från den ursprungliga sidan för återhämtnings- och resiliensplanen till förteckningen över delar, åtgärder och projekt. Uppskattade, avtalade och utbetalda belopp visas. För varje projekt kan man se ytterligare information om slutmottagaren, förteckningen över deltagande enheter (entreprenörer, underleverantörer, konsortiemedlemmar) och framstegen för tilldelade indikatorer.
- Den offentliga modulen i det gemensamma informationssystemet går utöver kraven på offentliggörande vad gäller faciliteten för återhämtning och resiliens. Där finns till exempel en förteckning över alla slutmottagare och information om åtgärdernas genomförandestatus.

Genom systemet kan alla som använder den offentliga modulen välja eller söka efter alla enheter i systemet (slutmottagare, leverantör, underleverantör) och se alla projekt/åtgärder som enheten deltar i eller får finansiering för (för alla EU-program). Det går också att ta fram rapporter i olika format.

- 56** Alla medlemsstater i urvalet offentliggör en förteckning över de 100 största slutmottagarna tillsammans med beloppen på sina portaler. Vi gjorde även en analys av de offentliggjorda förteckningarna över de 100 största slutmottagarna för medlemsstaterna i urvalet.
- 57** Uppgifterna är inte alltid förenliga med kraven i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, vilket klargörs i kommissionens vägledning. Spanien och Rumänien offentliggör till exempel de belopp som beviljats slutmottagare och inte de belopp som mottagits, vilket krävs enligt förordningen. Se [bilaga V](#) för en förteckning över brister och konsekvenser som vi fann i förteckningarna över de 100 största slutmottagarna.

58 Sammantaget konstaterade vi att andelen slutmottagare i förteckningarna som motsvarar ministerier, byråer och andra offentliga organ, inbegripet statsägda företag, utgjorde något mer än 50 % i genomsnitt i medlemsstaterna i urvalet. Samtidigt hade dessa slutmottagare i form av offentliga organ totalt erhållit belopp motsvarande i genomsnitt över 80 % av den totala finansieringen i de utvalda medlemsstaterna (se [figur 2](#) för resultaten av vår analys per medlemsstat). Vi noterar att det här totalt sett liknar den situation som förelåg för FSE, som är en annan direkt förvaltnad EU-fond, på grundval av uppgifter som finns tillgängliga i systemet för finansiell öppenhet (se [bilaga VI](#)).

Figur 2 | Analys av förteckningarna över de 100 största slutmottagarna från faciliteten för återhämtning och resiliens i urvalet

Anm.: Rumänien och Spanien rapporterar på grundval av tilldelade belopp (se [bilaga V](#)).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter under vårt revisionsarbete det första halvåret 2025.

59 På grundval av denna analys drar vi slutsatsen att offentliggörandet av information om enbart de 100 största slutmottagarna av finansiering från faciliteten inte korrekt fångar upp hur medlen använts totalt sett. Det beror på att de angivna slutmottagarna⁵¹ i många fall är offentliga organ och att skyldigheten enligt förordningen att offentliggöra information inte också omfattar entreprenörer, som ofta är den första nivån av mottagare i den privata sektorn när det gäller flödet från faciliteten. Eftersom en betydande andel av utgifterna inom faciliteten går till offentliga kontrakt avseende bygg- och anläggningsarbeten och tjänster som utförs av entreprenörer konstaterar vi att de belopp som rapporterats som utbetalda i allmänhet avser kontrakt med enheter i den privata sektorn. Se **tabell 3** för ett exempel på att det går att uppnå synlighet utöver slutmottagarna i en heltäckande offentlig portal för faciliteten för återhämtning och resiliens, som den som används av Bulgarien.

Tabell 3 | Exempel på belopp som avtalats med slutmottagare som är offentliga organ och som valts ut från Bulgariens förteckning över slutmottagare (i euro)

Slutmottagare	Utbetalda belopp (*)	Uppskattad kostnad för åtgärder (A)	Avtalade belopp (B)	Avtalat i % (B)/(A)	Antal entreprenörer
Metropoliten JSC	77 050 281	110 530 000	111 188 302	 101 %	5
Elektroenergien Systemen Operator	22 628 897	189 180 000	131 267 144	 69 %	113
Jordbruksministeriet	6 010 807	10 200 000	12 021 614	 118 %	1

* De utbetalda beloppen är hämtade från förteckningen över de 100 största slutmottagarna.

Källa: Revisionsrätten och Bulgariens informationssystem för förvaltningen av faciliteten, uppgifter från september 2025.

⁵¹ Europeiska kommissionen, *Vägledning om planer för återhämtning och resiliens inom ramen för REPowerEU (2023/C 80/01)*, s. 34, Europeiska kommissionen, *Vägledning om planer för återhämtning och resiliens inom ramen för REPowerEU (C/2024/4618)*, s. 18, och kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens, bilaga V: Slutmottagare inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens, (COM(2024) 474 final).

- 60** Sammantaget konstaterade vi att även om merparten av medlemsstaterna i urvalet offentliggör olika statistiska uppgifter om genomförandet av sina återhämtnings- och resiliensplaner är informationen om resultat minimal och insynen i de faktiska kostnaderna och vem som tar emot medlen från faciliteten ofullständig. Därför är informationen om användningen av medel, särskilt utanför den offentliga sektorn, begränsad och säkerställer inte full insyn i faciliteten för återhämtning och resiliens.

På kommissionsnivå är den tillgängliga informationen omfattande men det saknas närmare uppgifter om användningen av medel inom medlemsstaterna

- 61** Vi analyserade insynen i faciliteten för återhämtning och resiliens på kommissionsnivå på grundval av offentliggjorda bedömningar, rapporter, webbplatser och andra tillgängliga onlineverktyg.

Kommissionen ger insyn genom detaljerade bedömningar och omfattande rapportering

- 62** Kommissionen utfärdar bedömningar, rapporter och andra publikationer om framstegen och resultaten av genomförandet av faciliteten (se [tabell 4](#)).

Tabell 4 | Kommissionens offentliggjorda information om faciliteten för återhämtning och resiliens

	Publikation	Datum/frekvens	Rättslig grund
Kommissionens bedömningar (offentliga)	<u>Bedömning av ursprungliga och ändrade återhämtnings- och resiliensplaner</u> inbegripet: a) rådets genomförandebeslut och b) arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar	Per medlemsstat för ursprunglig plan och varje ändrad plan	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artiklarna 19 och 20.1
	<u>Operativa överenskommelser</u> med arrangemang och tidsplaner för övervakning och genomförande, relevanta indikatorer osv.	Per medlemsstat för ursprunglig plan och varje ändrad plan	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 20.6
	<u>Bedömning av medlemsstaternas betalningsansökningar</u> , inbegripet: a) kommissionens preliminära bedömning och b) kommissionens genomförandebeslut	För varje inlämnad betalningsansökan	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 24.4
Rapportering	<u>Årsrapport om</u> genomförandet av faciliteten	Årsvis, inget fastställt datum	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 31
	<u>Granskningsrapport om</u> genomförandet av faciliteten	31 juli 2022 (engångsrapport)	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 16
	<u>Halvtidsöversyn</u> och kompletterande oberoende studie	Februari 2024	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 32
	<u>Efterhandsutvärdering</u>	Senast den 31 december 2028	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 32

	Publikation	Datum/frekvens	Rättslig grund
Andra publikationer	<u>Tematiska analyser</u> av åtgärder i planer och exempel som illustrerar framstegen i genomförandet inom pelarna	Händelsestyrda, flera gånger per år	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2106, artikel 1
	<u>Landsrapporter inom ramen för den europeiska planeringsterminen</u> inbegripet facilitetens inverkan på de landsspecifika rekommendationerna	Årsvis	Den europeiska planeringsterminen och förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 27
	<u>Sammanfattningar</u> av dialogen om återhämtning och resiliens	På parlamentets initiativ, så ofta som varannan månad	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 26
	<u>Faktablad och insikter</u> om effekterna av faciliteten och <u>evenemang avseende faciliteten</u>	Händelsestyrda	Kommissionens initiativ

Källa: Revisionsrätten.

- 63** Resultaten av kommissionens bedömning av de ursprungliga och ändrade återhämtnings- och resiliensplanerna beskrivs i arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Dessa dokument, tillsammans med det efterföljande formella godkännandet av planerna i rådets genomförandebeslut och operativa överenskommelser, finns tillgängliga för allmänheten på kommissionens webbplats för faciliteten för återhämtning och resiliens. Varje genomförandebeslut åtföljs av en bilaga som beskriver varje åtgärd i planen, dess övergripande målsättning samt delmål och mål.
- 64** För varje betalningsansökan som medlemsstaterna lämnar in utarbetar kommissionen dessutom ett dokument med sin bedömning av hur delmål och mål har uppnåtts. Denna bedömning av om de tillhandahållna bevisen är robusta, att resultaten är tydliga och att genomförandet överensstämmer med de överenskomna indikatorerna och tidsfristerna läggs fram i ett beskrivande format. Kommissionen tillhandahåller även uppgifter om varje delmål och mål som ingår i betalningsansökan och offentliggör sin positiva eller partiella preliminära bedömning av om delmålen och målen har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.

- 65** I en av våra tidigare rapporter⁵² drog vi slutsatsen att kommissionens första årsrapport om genomförandet av faciliteten, som offentliggjordes 2022, inte gav en heltäckande bild av de framsteg som hade gjorts vid den tidpunkten, och vi påpekade att detta främst berodde på att genomförandet befann sig i ett tidigt skede. Med tanke på tidpunkten för denna revision analyserade vi därför kommissionens efterföljande publikationer för att bedöma i vilken utsträckning de innehöll information om de framsteg som gjorts i genomförandet.
- 66** Fram till mitten av 2025, när vi avslutade revisionsarbetet, hade kommissionen offentliggjort tre årsrapporter. På grundval av vår analys av dessa rapporter gör kommissionen nu en mer omfattande bedömning av framstegen i genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens. Framför allt innehåller rapporterna visuella framställningar av hur övergripande delmål och mål har uppnåtts, en jämförande översikt över de framsteg som gjorts inom varje politisk pelare i medlemsstaterna, specifika exempel på genomförda åtgärder med mätbara effekter på konkurrenskraften och belysande exempel på uppnådda delmål och mål, uppdelade efter politisk pelare. Men kommissionens årsrapporter innehåller fortfarande ingen information om de faktiska kostnaderna.
- 67** I början av 2024 offentliggjorde kommissionen även sin halvtidsöversyn av faciliteten⁵³. Resultaten som läggs fram här är i linje med årsrapporterna och de viktigaste resultaten stöds av exempel på slutförda åtgärder (t.ex. rutan ”ger konkreta resultat på fältet”⁵⁴). Utvärderingen bygger på en oberoende kompletterande studie⁵⁵ som ger exempel på hur slutförda åtgärder har bidragit till konkreta resultat och därigenom även bidragit till framstegen mot de övergripande målen⁵⁶.

⁵² Särskild rapport 26/2023, punkterna 86–87.

⁵³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Stärka EU genom ambitiösa reformer och investeringar*, COM(2024) 82 final (meddelande om halvtidsöversyn).

⁵⁴ *Ibid.*, s. 3.

⁵⁵ *Study supporting the mid-term Evaluation of the Recovery and Resilience Facility*, december 2023.

⁵⁶ SWD(2024) 70, som åtföljer meddelandet om halvtidsöversyn, s. 37.

- 68** Sedan 2023 har årsrapporterna om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens innehållit mer information om försenade och oavslutade åtgärder, som saknades i rapporterna för 2022⁵⁷, såsom sifferuppgifter om typen av försenade delmål och mål⁵⁸. De innehåller också diagram över genomförandet av landsspecifika rekommendationer⁵⁹. Det fanns ingen information om de gemensamma indikatorerna i årsrapporten för 2022⁶⁰ men rapporterna för 2023⁶¹ och 2024⁶² innehåller en konsoliderad översikt över resultaten för de 14 gemensamma indikatorer som fastställts för faciliteten för återhämtning och resiliens.
- 69** Utöver dessa årsrapporter finns det tematiska webbsidor⁶³ och ekonomiska bedömningar⁶⁴ med landsspecifika fallstudier som också innehåller information om framsteg. På utvalda områden offentliggör kommissionen ett antal tematiska analyser om olika politikområden⁶⁵, bland annat avsnitt om god praxis för de mest verkningsfulla projekten som genomförs av medlemsstaterna⁶⁶.

⁵⁷ Särskild rapport 26/2023, punkt 86.

⁵⁸ Rapport från kommissionen COM(2023) 545 final/2, s. 15.

⁵⁹ Ibid., s. 85.

⁶⁰ Särskild rapport 26/2023, punkt 87.

⁶¹ Rapport från kommissionen COM(2023) 545 final/2, s. 17.

⁶² Rapport från kommissionen COM(2024) 474 final, s. 37.

⁶³ https://energy.ec.europa.eu/topics/funding-and-financing/recovery-and-resilience-facility-clean-energy_en.

⁶⁴ Europeiska kommissionen, *Economic Impacts of the Recovery and Resilience Facility: New Insights at Sectoral Level and the Case of Germany*, 21.5.2025.

⁶⁵ Europeiska kommissionen, tematiska analyser.

⁶⁶ Europeiska kommissionen, *Thematic Analysis: Employment and Labour Market*, s. 7.

- 70** Vid en jämförelse av öppenhet på kommissionsnivå när det gäller faciliteten för återhämtning och resiliens och sammanhållningspolitiken för 2021–2027 visar vår analys att det finns mer insyn i faciliteten för återhämtning och resiliens när det gäller bedömningen av nationella planer och betalningsansökningar. Kommissionen offentliggör rikligt med information om sina bedömningar, inbegripet detaljerade arbetsdokument från kommissionens avdelningar. När det gäller sammanhållningspolitiken offentliggörs däremot inte motsvarande information systematiskt för godkännande av partnerskapsöverenskommelserna eller de nationella programmen. Detta har även konstaterats av Europaparlamentet⁶⁷. Men när det gäller rapportering och offentliggörande av information om genomförande eller övervakning ligger de två ramarna på en jämförbar nivå av öppenhet. Se [bilaga VII](#) för en tabell över kommissionens offentliggjorda information om sammanhållningspolitiken som är jämförbar med den information som presenteras för faciliteten för återhämtning och resiliens ovan i [tabell 4](#).
- 71** Vi konstaterade att kommissionens rapportering går utöver de minimikrav som fastställs i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens (se [bilaga IV](#)). Detta gäller till exempel de arbetsdokument från kommissionens avdelningar som bifogas bedömningarna av återhämtnings- och resiliensplanerna, de preliminära bedömningarna av betalningsansökningarna, de tematiska analyserna och andra händelsebaserade offentliggöranden. Sammantaget anser vi att dessa detaljerade upplysningar bidrar till en tillräcklig grad av öppenhet om medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå facilitetens delmål och mål och om kommissionens förvaltningsbeslut. Dessa publikationer återspeglar dock inte medlemsstaternas faktiska kostnader för att genomföra åtgärderna.

Systemet för finansiell öppenhet tillhandahåller vad som krävs enligt lag för faciliteten för återhämtning och resiliens, och kartan över projekt är ett bra initiativ men har sina begränsningar

- 72** Utöver [webbplatsen för faciliteten](#) där alla relevanta dokument och initiativ offentliggörs använder kommissionen tre olika webbportaler för att offentliggöra information om framstegen med genomförandet av faciliteten: systemet för finansiell öppenhet, resultattavlan för återhämtning och resiliens och kartan över projekt som får stöd genom faciliteten.

⁶⁷ Europaparlamentets briefing, *Cohesion partnership agreements: Implementation and oversight*, s. 10.

- 73** Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens är inte entydig när det gäller huruvida kommissionen i sin offentliga rapportering om framstegen i genomförandet bör använda faktiska kostnader⁶⁸, och såsom anges ovan samlar kommissionen inte in uppgifter om faktiska kostnader per åtgärd och pelare (se punkterna **43–45**). Följden är att all kostnadsinformation på resultattavlan, med undantag för förteckningarna över de 100 största slutmottagarna och de faktiska utbetalningar som gjorts till medlemsstaterna, bygger på uppskattningar, och informationen om vem som får finansiering från faciliteten, hur mycket de får och för vilket ändamål, är begränsad till de 100 största mottagarna i varje medlemsstat. I en tidigare rapport⁶⁹ bedömde vi resultattavlan och drog slutsatsen att det fanns flera brister i metoden.
- 74** Systemet för finansiell öppenhet är en offentlig databas över mottagare av EU-finansiering. Den innehåller information om EU-finansiering som tillhandahålls inom ramen för kommissionens direkta och indirekta förvaltning sedan 2007, på grundval av uppgifter från kommissionens centrala system för periodiserad redovisning. Sedan 2021 innehåller systemet för finansiell öppenhet också information om faciliteten för återhämtning och resiliens och täcker därmed mer än hälften av EU:s budgetutgifter⁷⁰. Från och med 2028 ska systemet för finansiell öppenhet också omfatta EU-finansiering inom ramen för delad förvaltning mellan kommissionen och medlemsstaterna, på grundval av den omarbetade budgetförordningen⁷¹.
- 75** Systemet för finansiell öppenhet innehåller olika uppgifter om mottagarna av EU-finansiering och belopp avseende projekt. Men när det gäller faciliteten för återhämtning och resiliens innehåller systemet för finansiell öppenhet endast information på medlemsstatsnivå och inte på slutmottagarnivå, på grund av facilitetens särskilda rättsliga struktur som innebär att medlemsstaterna är angivna som stödmottagare. I systemet för finansiell öppenhet visas också flera andra stödmottagare (215 vid tidpunkten för revisionen), men de är enheter som är kopplade till den del av faciliteten som avser tekniskt stöd. Till skillnad från andra EU-medel som förvaltas direkt av kommissionen innehåller systemet för finansiell öppenhet inte någon information om faciliteten förutom på medlemsstatsnivå.

⁶⁸ Särskild rapport 26/2023, punkt 87.

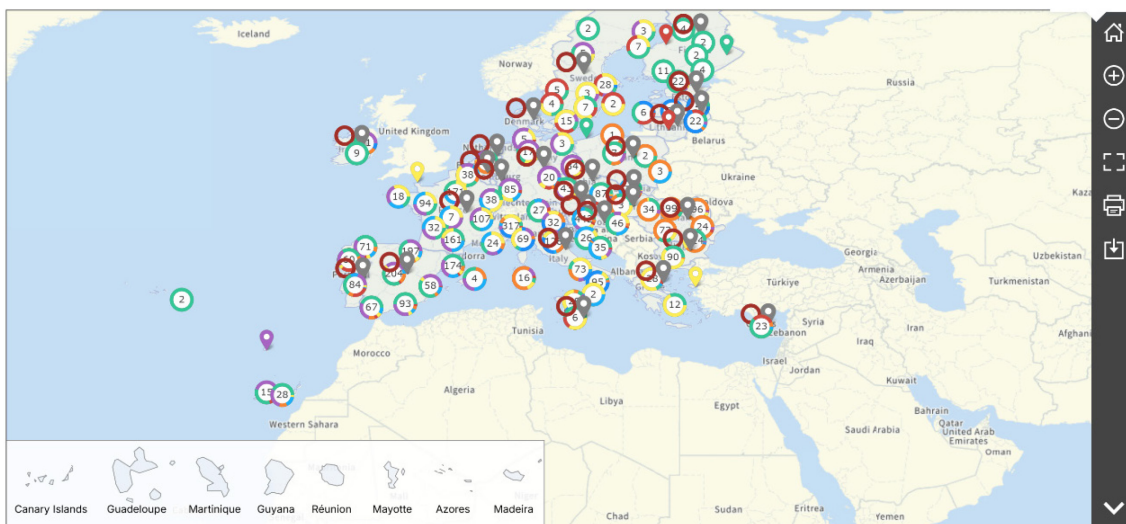
⁶⁹ *Ibid.*, punkterna 74–83.

⁷⁰ Europeiska kommissionen, [systemet för finansiell öppenhet – översikt](#) (information från den 19 juni 2025).

⁷¹ Förordning (EU, Euratom) 2024/2509, artiklarna 38.1 och 277.6.

76 I mars 2023 lanserade kommissionen en interaktiv karta över projekt som finansieras genom faciliteten, där syftet var att öka öppenheten och visa upp konkreta resultat av genomförandet av faciliteten⁷². Kartan över projekt finns på kommissionens webbplats för faciliteten⁷³ och innehåller exempel på åtgärder som finansierats genom faciliteten från alla 27 medlemsstater (se *figur 3*).

Figur 3 | Karta över projekt som får stöd av faciliteten (alla medlemsstater)

Källa: Europeiska kommissionen, webbplatsen för [faciliteten för återhämtning och resiliens](#).

77 Kartan innehåller beskrivningar av åtgärdernas mål och i vissa fall även information om framsteg i genomförandet och finansiering. Men den information som presenteras är inte uttömmande och den bygger på uppdateringsfrekvensen och kvaliteten på de synpunkter som medlemsstaterna lämnar frivilligt⁷⁴ och på andra projekt som identifierats av kommissionens personal. Vi anser därför att kartan endast kan ge en ofullständig bild av de åtgärder som genomförs i varje medlemsstat.

⁷² Europaparlamentet, protokoll från det 18:e sammanträdet i den informella expertgruppen för genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens, s. 1.

⁷³ Europeiska kommissionen, [Faciliteten för återhämtning och resiliens](#).

⁷⁴ Europaparlamentet, protokoll från det 18:e sammanträdet i den informella expertgruppen för genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens, s. 1.

Denna rapport antogs av revisionsrätten vid dess sammanträde i Luxemburg den 23 april 2026.

För revisionsrätten

Tony Murphy
ordförande

Bilagor

Bilaga I – Om revisionen

Inledning

Vikten av spårbarhet och öppenhet i användningen av EU-medel

- 01** De principer som styr EU:s finansiering syftar till att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och ett sunt beslutsfattande som är transparent och nära invånarna. Den offentliga granskningen av EU:s utgifter bygger på kunskap om vem som får pengarna, hur mycket de får och i vilket syfte. Det kräver att dessa uppgifter både samlas in och görs tillgängliga för allmänheten. Det är viktigt med öppenhet när det gäller hur EU-medel används, om man ska kunna upptäcka oriktigheter och upprätthålla allmänhetens förtroende för förvaltningen av EU:s finanser.
- 02** För det syftet är tre nyckelfaktorer av avgörande betydelse: medlens spårbarhet, som innebär att det går att spåra penningflödet från källan till den slutliga användningen, systematisk insamling och registrering av uppgifter om faktiska kostnader samt öppet offentliggörande av denna information. Spårbarhet och kostnadsuppgifter är en förutsättning för öppenhet, eftersom de innebär att användare och beslutsfattare kan bedöma hur medlen används, övervaka genomförandet och utvärdera kostnadseffektiviteten. En transparent rapportering, bland annat om faktiska kostnader, stärker ansvarsskyldigheten och bidrar till mer ändamålsenliga och välgrundade utgiftsbeslut.

Spårbarhet och öppenhet när det gäller faciliteten för återhämtning och resiliens

- 03** Faciliteten för återhämtning och resiliens är ett tillfälligt EU-instrument som inrättades som svar på covid-19-pandemin för att finansiera reformer och investeringar från februari 2020 till augusti 2026. Genom faciliteten tillhandahålls både icke återbetalningspliktiga bidrag och återbetalningspliktiga lån. Vid utgången av januari 2026 uppgick den totala finansieringen från faciliteten till 577 miljarder euro.

- 04** Faciliteten bygger på modellen med finansiering som inte är kopplad till kostnaderna och EU-medel betalas ut när på förhand fastställda delmål och mål har uppnåtts. Medlemsstaterna kan genomföra sina nationella återhämtnings- och resiliensplaner med hjälp av olika genomförandemekanismer, men de är skyldiga att inrätta kontrollsystem som skyddar EU:s ekonomiska intressen genom att intressekonflikter, bedrägerier och korruption kan förebyggas och upptäckas. Dessa system måste också säkerställa spårbarhet genom insamling av uppgifter om slutmottagare, entreprenörer, verkliga huvudmän och finansieringskällor.
- 05** De totala uppskattade kostnaderna för åtgärderna i återhämtnings- och resiliensplanerna var en faktor vid fastställande av det högsta anslaget från faciliteten för varje medlemsstat och hade bedömts av kommissionen⁷⁵. Men de uppskattade kostnaderna för särskilda åtgärder påverkar inte utbetalningen av medel under genomförandet av faciliteten⁷⁶.
- 06** Både kommissionen och medlemsstaterna måste säkerställa öppenhet och övervaka genomförandet av återhämtnings- och resiliensplanerna i enlighet med budgetförordningen från 2018⁷⁷, där behovet av att offentliggöra information om mottagare av EU-medel betonas. Förordningen om faciliteten för återhämtnings- och resiliens innehåller flera bestämmelser om öppenhet. De handlar om kommissionens offentliggörande av relevanta förvaltningsbeslut (bedömning av återhämtnings- och resiliensplaner, ändringar av återhämtnings- och resiliensplaner och betalningsansökningar) och kommissionens och medlemsstaternas rapportering om de framsteg som gjorts med att genomföra planerna och instrumentet.
- 07** I den ursprungliga ramen för faciliteten fanns det inga krav på att uppgifter om slutmottagare skulle offentliggöras, men genom 2023 års ändring åläggs medlemsstaterna att offentliggöra förteckningar över de 100 största slutmottagarna⁷⁸.

⁷⁵ Förordningen om faciliteten för återhämtnings- och resiliens, artikel 21.2.

⁷⁶ Särskild rapport 21/2022, punkt 66.

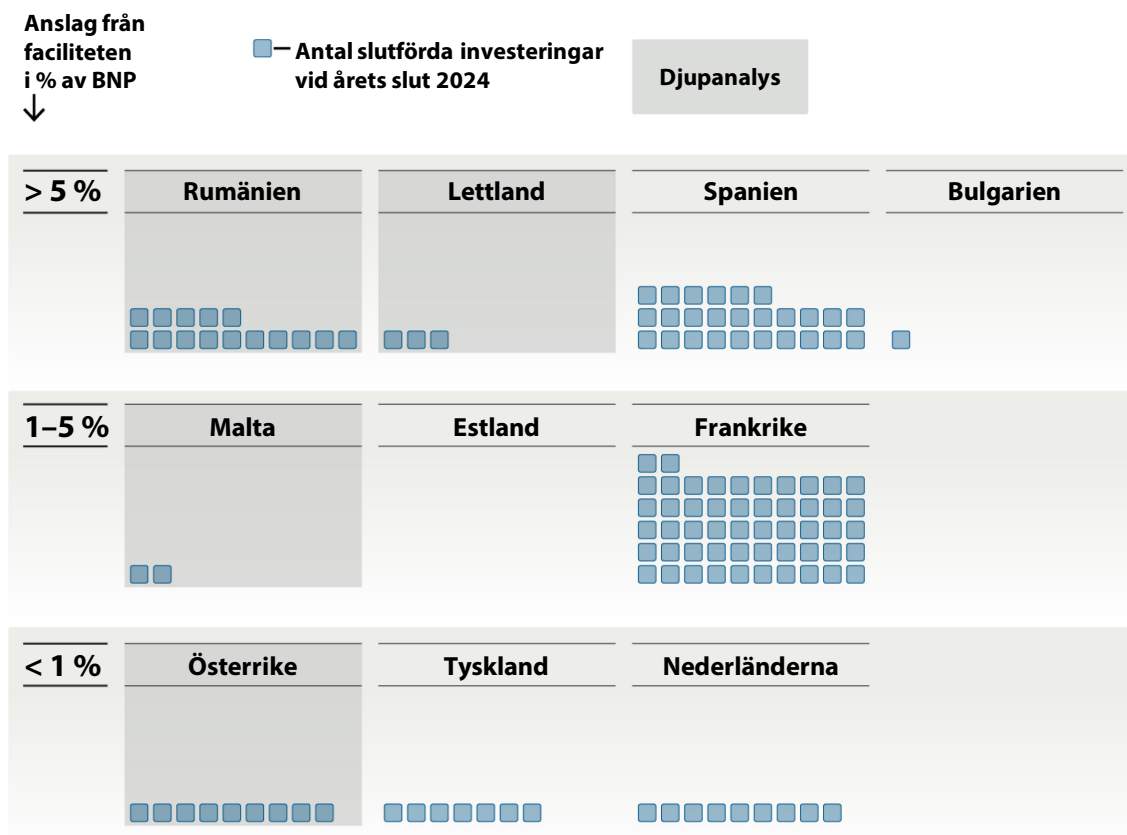
⁷⁷ Förordning (EU, Euratom) 2018/1046 om finansiella regler för unionens allmänna budget, skäl 12.

⁷⁸ Förordningen om faciliteten för återhämtnings- och resiliens, ändrad genom förordning (EU) 2023/435, artikel 25a.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

- 08** Syftet med revisionen var att bedöma de arrangemang som kommissionen och medlemsstaterna har infört för att säkerställa en lämplig nivå av spårbarhet och öppenhet när det gäller finansieringen från faciliteten. I det syftet undersökte vi om
- EU:s rättsliga ram föreskriver minimikrav för spårbarhet, och medlemsstaterna spårar användningen av medel och samlar in de uppgifter som krävs,
 - kommissionen och medlemsstaterna använder uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera kostnadsuppskattningarna, omfördela medel och korrekt bedöma facilitetens effektivitet,
 - den rättsliga ramen ger tillräcklig öppenhet när det gäller användningen av medel och om medlemsstaternas och kommissionens åtgärder i fråga om öppenhet säkerställer ansvarsskyldighet och möjliggör offentlig granskning av hur medlen från faciliteten används.
- 09** I syfte att inhämta relevanta och tillräckliga bevis för att besvara revisionsfrågorna granskade vi de rättsliga kraven, vägledning och andra relevanta dokument samt genomförde intervjuer med kommissionen. Även om faciliteten genomförs av kommissionen genom direkt förvaltning utfördes en stor del av revisionsarbetet på fältet i medlemsstaterna, mot bakgrund av medlemsstaternas roll när det gäller att säkerställa spårbarhet för finansieringen från faciliteten till slutmottagarna och öppenhet på nationell nivå. Revisionen gällde perioden från facilitetens införande i februari 2021 fram till mitten av 2025.
- 10** Vid valet av medlemsstater att granska utgick vi från följande kriterier: andelen totala tilldelade medel från faciliteten som procentandel av nationell BNP, med ett urval av tre eller fler medlemsstater från varje intervall samt antalet slutförda investeringar och de uppskattade kostnaderna för dessa vid utgången av 2024.
- 11** Vi gjorde ett urval om tio medlemsstater (se [figur 1](#)) för analysen av de viktigaste ämnena och gjorde en djupanalys av fyra av dem. För tre av medlemsstaterna i urvalet samlades en del av revisionsbevisen in som en del av revisionsrättens avdelning V:s arbete med finansiellt flöde inför årsrapporten för 2024. De fyra medlemsstaterna i djupanalysen (Österrike, Lettland, Malta och Rumänien) valdes ut genom att vi uteslöt de tre som redan ingick i arbetet med finansiellt flöde och beaktade framstegen i genomförandet. Vi genomförde en enkät bland alla 27 medlemsstater för att få information om deras system för spårbarhet och öppenhet när det gäller faciliteten för återhämtning och resiliens.

Figur 1 – Urval av medlemsstater

Källa: Revisionsrättens analys.

- 12** I återhämtnings- och resiliensplanerna för medlemsstaterna i urvalet identifierade vi åtgärder med uppskattade kostnader som genomfördes genom offentlig upphandling, ansökningsomgångar eller finansieringsinstrument. Vi bedömde också spårbarhetsmetoderna och tillhörande uppgifter som samlades in i informationssystemen för förvaltningen av faciliteten. Dessutom analyserade vi om och hur medlemsstaterna i urvalet bedömde och använde informationen om de faktiska kostnaderna för åtgärderna i återhämtnings- och resiliensplanerna i förhållande till de uppskattade kostnaderna.
- 13** Vi analyserade även den information om genomförandet av faciliteten som gjorts tillgänglig för allmänheten på kommissions- och medlemsstatsnivå. Där så var möjligt gjorde vi en jämförande analys av de öppenhetsåtgärder som vidtagits för andra direkt förvaltade fonder (t.ex. Fonden för ett sammanlänkat Europa) och för fonder med delad förvaltning.

14 Med den här revisionen vill vi bidra till att stärka de processer som säkerställer spårbarhet och öppenhet för medel från faciliteten, både vid kommissionen och i medlemsstaterna. Våra rekommendationer riktas mot både faciliteten och eventuella framtida instrument som kan komma att genomföras på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna. Vår [revisionsmetod](#) följer de internationella revisionsstandarder som utfärdats av [Internationella organisationen för högre revisionsorgan \(Intosai\)](#).

Bilaga II — Regelverk som införts för faciliteten för återhämtning och resiliens

Titel	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning	Ändringar	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning
Lagstiftning					
Förordning (EU) 2021/241 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens	19.2.2021	Ursprunglig rättsakt om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens	Förordning (EU) 2023/435 om ändring av förordning (EU) 2021/241 vad gäller REPowerEU-kapitel i planer för återhämtning och resiliens	1.3.2023	Ändringar för att införliva REPowerEU-kapiteln i medlemsstaternas befintliga planer för återhämtning och resiliens.
			Förordning (EU) 2024/795 om inrättande av den europeiska plattformen för strategisk teknik (STEP)	1.3.2024	Ändringar för att mobilisera resurser inom de befintliga EU-programmen, inbegripet faciliteten för återhämtning och resiliens, för projekt som bidrar till STEP-målen.
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2105 om komplettering av förordning (EU) 2021/241 genom fastställande av en metod för rapportering av sociala utgifter	2.12.2021	Delegerade akter som specificerar ytterligare övervakning och rapportering om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens.	-	-	-

Titel	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning	Ändringar	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2106 om komplettering av förordning (EU) 2021/241 genom fastställande av gemensamma indikatorer och närmare beståndsdelar i resultattavlan för återhämtning och resiliens			-	-	-
Vägledning och metoder som är allmänt tillgängliga					
<i>Guidance to Member States – Recovery and Resilience Plans – Part 1 (SWD(2021) 12 final)</i>	20.1.2021	I dokumentet beskrivs den information som medlemsstaterna måste lämna i återhämtnings- och resiliensplanerna, på grundval av de kriterier som kommissionen använder i sin bedömning.	<i>Vägledning om planer för återhämtning och resiliens (C/2024/4618)</i>	23.7.2024	Denna vägledning kompletterar vägledningen för utarbetandet av återhämtnings- och resiliensplaner från januari 2021 och syftar till att förklara ändringsprocessen för planerna, inbegripet tilldelningen av medel från faciliteten för att uppnå STEP-mål.
<i>Guidance to Member States – Recovery and Resilience Plans – Part 2 (SWD(2021) 12 final)</i>	22.1.2021	Vägledning som ger en mall för strukturen för medlemsstaternas återhämtnings- och resiliensplaner.			

Titel	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning	Ändringar	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning
<i>Teknisk vägledning om tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada inom ramen för förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens (2021/C 58/01)</i>	18.2.2021	Syftet med vägledningen är att klargöra vad som menas med principen om att inte orsaka betydande skada, hur den ska tillämpas i samband med faciliteten för återhämtning och resiliens och hur medlemsstaterna kan visa att deras föreslagna åtgärder är förenliga med principen.	<i>Teknisk vägledning om tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada inom ramen för förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens (C/2023/111).</i>	2.10.2023	Syftet med vägledningen är att förtydliga oklarheter genom att hjälpa medlemsstaterna att förstå hur de kan visa att de åtgärder som föreslås i deras återhämtnings- och resiliensplaner är förenliga med principen om att inte orsaka betydande skada.
<i>Guidance on the common indicators of the Recovery and Resilience Facility – Statistical guidance for Member States</i>	14.3.2022	Syftet med vägledningen är att hjälpa de nationella myndigheterna vid rapportering av uppgifter enligt de gemensamma indikatorerna genom att ge ytterligare statistisk information.	<i>Guidance on the common indicators of the Recovery and Resilience Facility – Statistical guidance for Member States</i>	24.1.2024	Kompletterande information till de allmänna principerna och gemensamma indikatorerna lades till där så var relevant och en bilaga med god praxis och lärdomar från tidigare rapporteringsförfaranden har tagits med.
				17.5.2024	Denna vägledning uppdaterades ytterligare för att återspegla behandlingen av projekt som genomförs inom ramen för finansieringsinstrument.

Titel	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning	Ändringar	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning
<i>Vägledning om planer för återhämtning och resiliens inom ramen för REPowerEU (2022/C 214/01)</i>	31.5.2022	I denna vägledning förklaras förfarandet för att ändra befintliga planer och formerna för att utarbeta REPowerEU-kapitel.	<i>Vägledning om planer för återhämtning och resiliens inom ramen för REPowerEU (2023/C 80/01)</i>	3.3.2023	Denna vägledning ersätter den vägledning som kommissionen offentliggjorde i maj 2022. Den innehåller ytterligare klargörande av processen för att ändra befintliga planer och formerna för att utarbeta REPowerEU-kapitel. Dessutom innehåller den en definition av termen "slutmottagare" som används inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.
			<i>Vägledning om planer för återhämtning och resiliens (C/2024/4618)</i>	23.7.2024	Denna vägledning ersätter REPowerEU-vägledningen från mars 2023, med undantag för information som rör REPowerEU-kapiteln, som fortfarande är relevant för medlemsstater som avser att lämna in eller ändra REPowerEU-kapitel. Syftet är att förklara processen för ändringar av återhämtnings- och resiliensplaner, inbegripet tilldelningen av medel från faciliteten för att uppnå STEP-målen.

Titel	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning	Ändringar	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning
<i>Double funding under the Recovery and Resilience Facility</i>	6.2.2023	I detta meddelande behandlas frågan om dubbel finansiering mellan faciliteten och andra EU-fonder. Det innehåller förklaringar av hur dubbel finansiering kan förebyggas, identifieras och hanteras av medlemsstaterna och kommissionen.	-	-	-
Ram för bedömning av delmål och mål enligt förordningen om faciliteten (COM(2023) 99 final, bilaga I)	21.2.2023	Kommissionens bedömningsram för huruvida delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, på grundval av erfarenheterna hittills.	-	-	-
Kommissionens metoder för fastställande av huruvida utbetalningar ska hållas inne enligt förordningen om faciliteten (COM(2023) 99 final, bilaga II)		Här förklaras metoden för att fastställa de relevanta beloppen, med ett visst utrymme för skönsmässig bedömning, om en utbetalning måste hållas inne.	-	-	-

Titel	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning	Ändringar	Ikraftträdande	Kortfattad beskrivning
Upphävande av delmål och mål inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens (COM(2023) 545 final, bilaga II)	19.9.2023	Här ges en ram för tillämpningen av artikel 24.3 andra meningen i förordning (EU) 2021/241 och rättslig klarhet och insyn i det förfarande som ska följas vid upphävande.	-	-	-

Källa: Revisionsrätten.

Bilaga III – Information om slutförda åtgärder i återhämtnings- och resiliensplanerna i fyra utvalda medlemsstater, per åtgärd

Åtgärdsreferens	Beskrivning av åtgärd	Summa uppskattade kostnader (miljoner euro)	Summa faktiska kostnader (miljoner euro)	Förhållande mellan faktiska och uppskattade kostnader
Slutförda åtgärder med kostnadsbesparingar				
AT-C[C2]-I[2C2]	Digitaliseringsfonden för offentlig förvaltning	106,93	105,36	99 %
AT-C[C3]-I[3B2]	Främjande av omskolning och fortbildning	277,00	276,95	100 %
AT-C[C3]-I[3C2]	Åtgärds paket för utbildning	100,97	55,95	55 %
Totalt Österrike		484,90	438,26	90 %
LV-C[C6]-I[6-1-1-1-i-]	Modernisering av befintliga analyslösningar	2,10	1,87	89 %
LV-C[C6]-I[6-1-1-2-i-]	Utveckling av nya analysystem	1,88	1,83	98 %
Totalt Lettland		3,98	3,70	93 %
MT-C[C1]-I[I3]	Investeringar i renovering, grundrenovering och förnybar energi i offentliga skolor	10,00	4,07	41 %
MT-C[C1]-I[I4]	Investering i byggandet av en pilotskola som är nära koldioxidneutral för att tjäna som förebild för framtiden och ge eleverna en framtidssäker inlärningserfarenhet	14,90	12,02	81 %
MT-C[C4]-I[I2]	Förbättra hälso- och sjukvårdssystemets motståndskraft genom digitalisering och ny teknik	11,70	11,29	96 %
Totalt Malta		36,60	27,37	75 %

Åtgärdsreferens	Beskrivning av åtgärd	Summa uppskattade kostnader (miljoner euro)	Summa faktiska kostnader (miljoner euro)	Förhållande mellan faktiska och uppskattade kostnader
RO-C[C7]-I[17.0]	Införande av elektroniska formulär på området offentlig upphandling	0,85	0,65	77 %
RO-C[C7]-I[114.0]	Ökad motståndskraft och it-säkerhet i infrastrukturtjänster för internetleverantörer som tillhandahåller offentliga myndigheter i Rumänien	18,39	17,58	96 %
RO-C[C8]-I[16.0]	Instrument för ekonomisk modellering (verktyg för simulering av pensionsreformer) för att förbättra den institutionella kapaciteten att prognostisera pensionsutgifterna	0,40	0,35	87 %
RO-C[C11]-I[13.0]	Inrättande och drift av den nationella Velo-samordningscentralen	1,50	0,05	3 %
RO-C[C13]-I[13.0]	Införande av arbetskort och formalisering av hushållsarbete	4,45	2,90	65 %
RO-C[C14]-I[15.0]	Övervakning och genomförande av planen	12,84	11,47	89 %
RO-C[C15]-I[15.0] ¹	Utbildning för användare av det rumänska integrerade utbildningsinformationssystemet (SIIR) och it-verktyget MATE (mekanismen för tidig varning) och insatser på systemnivå för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid – ej märkt del	0,97	0,00	0 %
Totalt Rumänien		39,40	33,00	84 %
Slutförda åtgärder där kostnaderna överskridits eller där de faktiska kostnaderna motsvarade de uppskattade kostnaderna				
AT-C[C1]-I[1A2]	Utbyte av olje- och gasuppvärmningssystem	158,9	158,9	100 %
Totalt Österrike		158,9	158,9	100 %

Åtgärdsreferens	Beskrivning av åtgärd	Summa uppskattade kostnader (miljoner euro)	Summa faktiska kostnader (miljoner euro)	Förhållande mellan faktiska och uppskattade kostnader
LV-C[C6]-I[6-1-1-3-i-]	Personalutbildning för att arbeta med analysplattform och rådgivning	0,02	0,02	100 %
LV-C[C6]-I[6-1-2-2-i-]	Kapacitetsuppbyggnad vid tulllaboratoriet	0,13	0,13	100 %
Totalt Lettland		0,15	0,15	100 %
Totalt Malta		e.t.	e.t.	e.t.
RO-C[C8]-I[19.0] ²	Stöd till processen för bedömning av pensionsärenden	20,74	20,78	100,19 %
Totalt Rumänien		20,74	20,78	100,19 %

¹ De faktiska kostnaderna för denna åtgärd har rapporterats under åtgärd RO-C[C15]-I[14.0].

² Skillnaden mellan de faktiska och uppskattade kostnaderna för denna åtgärd beror på växelkursfluktuationer.

Bilaga IV – Bestämmelser om öppenhet i den rättsliga ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens

Omfattning	Hänvisning	Krav
Institutionella bestämmelser	Artikel 25 i förordningen om faciliteten	Öppenhet när det gäller överföring av relevanta dokument som rör faciliteten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet
	Artikel 26 i förordningen om faciliteten	Diskussioner om frågor som rör faciliteten i form av dialoger om återhämtning och resiliens, på parlamentets begäran
Upplysningar om bedömningar	Artiklarna 19 och 20 i förordningen om faciliteten	Offentliggörande av rådets genomförandebeslut om godkännande av kommissionens bedömning av återhämtnings- och resiliensplanerna och ändringar
	Artikel 24.4	Kommissionens offentliggörande av bedömningen av uppnåendet av delmål och mål i varje betalningsansökan som medlemsstaterna lämnar in
Rapporteringskrav	Artikel 16 i förordningen om faciliteten	Kommissionens granskningsrapport om genomförandet av faciliteten
	Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, ändrad genom förordning (EU) 2023/435, artikel 25a	Rapportering om de 100 slutmottagare som får det högsta beloppet för att genomföra åtgärder inom ramen för faciliteten
	Artikel 27 i förordningen om faciliteten	Medlemsstaternas halvårsrapporter om de framsteg som gjorts när det gäller att genomföra återhämtnings- och resiliensplanerna
	Artikel 29.1 och 29.3 i förordningen om faciliteten, artikel 1 i delegerad förordning (EU) 2021/2105 om komplettering av förordningen om faciliteten	Rapportering om utgifter som finansieras genom faciliteten

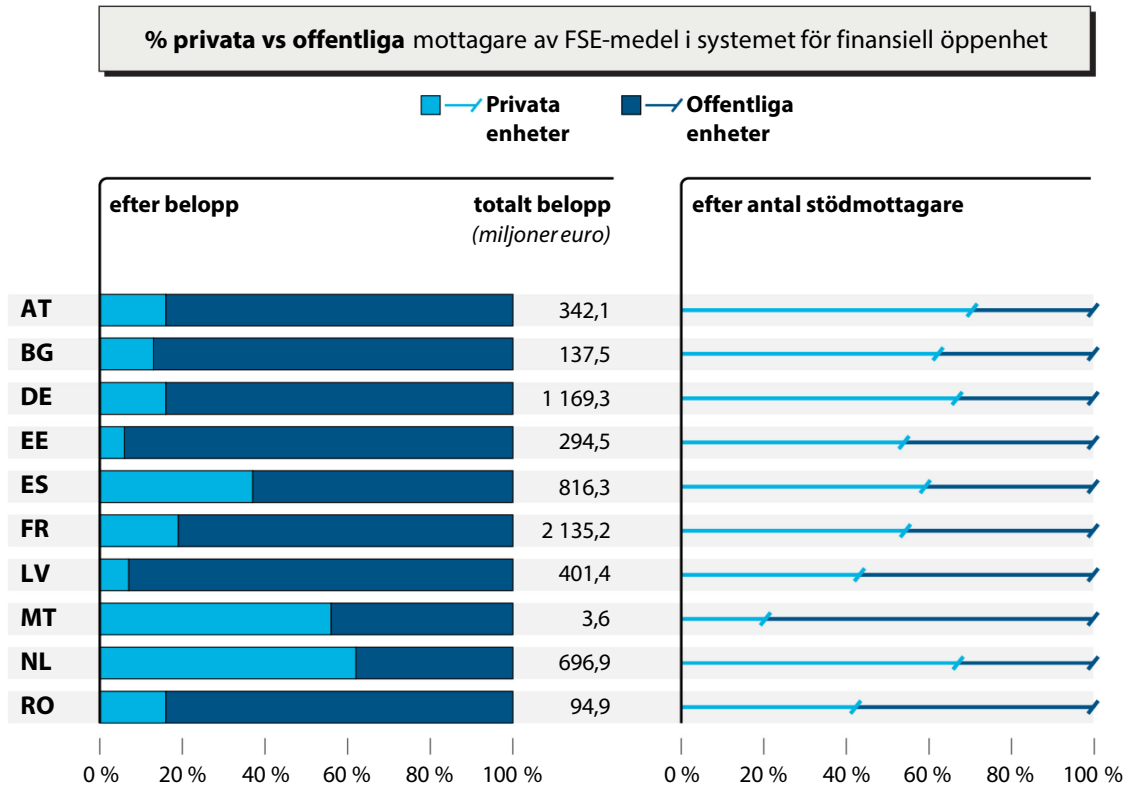
Omfattning	Hänvisning	Krav
	Artikel 29.5 i förordningen om faciliteten, artikel 2 i delegerad förordning (EU) 2021/2106 om komplettering av förordningen om faciliteten	Rapportering om 14 gemensamma indikatorer som fastställts för faciliteten
	Artikel 30 i förordningen om faciliteten	Rapportering rörande resultattavlan för återhämtning och resiliens
	Artikel 31 i förordningen om faciliteten	Kommissionens årsrapport om genomförandet av faciliteten
	Artikel 32 i förordningen om faciliteten	Kommissionens utvärderingsrapporter om genomförandet av faciliteten
	Artikel 34 i förordningen om faciliteten	Information, kommunikation och publicitet om finansiering från faciliteten

Bilaga V – Konstaterade brister och inkonsekvenser i de offentliggjorda förteckningarna över de 100 största slutmottagarna

Typ	Närmare uppgifter
Brister	<p>Spanien och Rumänien – I förteckningen anges de belopp som beviljats varje mottagare i stället för de mottagna beloppen, vilket explicit krävs enligt förordningen om faciliteten. Rumänien påpekade att detta gör det möjligt för dem att ta med vissa stora slutmottagare tidigare i genomförandeprocessen, när kontrakten undertecknas. Spanien offentliggör för närvarande dessutom endast de mottagare med åtgärder där delmål och mål uppnåtts i de betalningsansökningar som skickats till kommissionen och anger endast de belopp som tilldelats per del av återhämtnings- och resiliensplanen och inte per åtgärd. Men de spanska myndigheterna uppgav att de arbetade med att utvidga offentliggörandet av förteckningen över de 100 största slutmottagarna så att det omfattar hela återhämtnings- och resiliensplanen, oavsett om delmålen och målen var med i betalningsansökningarna eller inte.</p>
	<p>Frankrike – I vissa fall innehåller den offentliggjorda förteckningen förmedlande organ för de berörda åtgärderna i stället för de faktiska slutmottagarna, på grund av administrativa utmaningar när det gäller att identifiera slutmottagarna för vissa åtgärder. I den offentliga förteckningen över de 100 största slutmottagarna uppgav Frankrike att fem enheter i förteckningen var förmedlande organ och inte slutmottagare på grund av svårigheter att inhämta uppgifterna. Beloppen för dessa fem enheter uppgår till 3,6 miljarder euro av det totala beloppet på 8,3 miljarder euro för hela den förteckning som offentliggjordes i slutet av 2024. De franska myndigheterna uppgav också att de aktivt arbetade med att förbättra innehållet i förteckningen.</p>
Inkonsekvenser	<p>Offentliggjorda belopp – Merparten av de analyserade medlemsstaterna (Österrike, Estland, Tyskland, Lettland, Malta, Nederländerna och Rumänien) offentliggjorde endast finansieringsbeloppet från faciliteten för varje mottagare, medan Bulgarien, Frankrike och Spanien offentliggjorde hela finansieringsbeloppet, även nationell medfinansiering. Detta beror sannolikt på en ändring i kommissionens vägledning, som 2023 endast krävde uppgifter om finansiering från faciliteten men enligt den uppdaterade versionen från 2024 krävdes uppgifter om all finansiering.</p>
	<p>Uppdelning per åtgärd – Österrike, Bulgarien, Estland, Lettland, Malta, Nederländerna, Rumänien och Spanien tillhandahåller – för varje slutmottagare – en förteckning över åtgärder och motsvarande belopp för varje åtgärd, medan Frankrike och Tyskland endast tillhandahåller förteckningen över åtgärder och det totala mottagna beloppet, utan att dela upp det på enskilda åtgärder. Vi noterar att denna uppdelning inte är ett krav i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens.</p>

Källa: Revisionsrätten.

Bilaga VI – Analys av stödmottagare inom ramen för FSE

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från systemet för finansiell öppenhet från oktober 2025.

Bilaga VII — Kommissionens offentligt gjorda information om förordningen om gemensamma bestämmelser (2021–2027)

	Offentliggörande	Datum/frekvens	Rättslig grund
Kommissionens bedömningar (offentliga)		-	
Rapportering	Dialog med partner som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027: sammanträdesprotokoll och presentationer	Minst en gång om året	Förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 8.5 Beslut C(2021) 5014
	Halvtidsöversyn: rapport om resultatet av medlemsstaternas halvtidsöversyner	En gång, senast vid årets utgång 2026	Förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 18.6
	Årliga verksamhetsrapporter: GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering , GD Regional- och stadspolitik , GD Migration och inrikes frågor , inklusive resultat av granskningen av räkenskaperna, bedömning av programmets prestation, bedömning av kontrollresultaten	Varje år	Förordningen om gemensamma bestämmelser, artiklarna 41.1 och 99
	Halvtidsöversyn	Senast vid årets utgång 2024	Förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 45.1
	Efterhandsutvärdering	Senast den 31 december 2031	Förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 45.2

	Offentliggörande	Datum/frekvens	Rättslig grund
Andra publikationer	Nionde rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, och interaktiva kartor	Nio rapporter	Kommissionens initiativ
	Rapport om resultatet av programplaneringen för sammanhållningspolitiken 2021–2027	En gång, den 28 april 2023	Kommissionens initiativ
	Faktablad och insikter om effekterna av förordningen om gemensamma bestämmelser och om arrangemang om sammanhållningspolitiken	Händelsestyrda	Kommissionens initiativ
	Landsrapporter inom ramen för den europeiska planeringsterminen inbegripet sammanhållningspolitikens inverkan på de landsspecifika rekommendationerna	Varje år	Den europeiska planeringsterminen och förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 19.15

Källa: Revisionsrätten.

Förkortningar

EUF-fördraget	fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
FSE	Fonden för ett sammanlänkat Europa
GD Ekonomi och finans	Europeiska kommissionens generaldirektorat för ekonomi och finans

Ordförklaringar

budgetförordningen	huvudsakligt regelverk som styr hur EU-budgeten fastställs och används samt tillhörande processer, såsom intern kontroll, rapportering, revision och beviljande av ansvarsfrihet.
delad förvaltning	en metod för att genomföra EU-budgeten där kommissionen, till skillnad från vid direkt förvaltning, delegerar genomförandeuppgifter till medlemsstaten men behåller det yttersta ansvaret.
delmål	ett kvalitativt mått på en medlemsstats framsteg mot att slutföra en reform eller investering i sin återhämtnings- och resiliensplan.
direkt förvaltning	när kommissionen på egen hand förvaltar en EU-fond eller ett EU-program, till skillnad från delad förvaltning eller indirekt förvaltning.
faciliteten för återhämtning och resiliens (faciliteten)	EU:s finansiella stödmekanism för att mildra de ekonomiska och sociala konsekvenserna av covid-19-pandemin och stimulera återhämtning samt möta utmaningarna med en grönare och mer digital framtid.
investering	utgifter för en verksamhet, ett projekt eller en åtgärd som omfattas av förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens och som förväntas ge gynnsamma resultat för samhället, ekonomin eller miljön.
mål	ett kvantitativt mått på en medlemsstats framsteg mot att slutföra en viss reform eller en investering i sin återhämtnings- och resiliensplan.
prestation	ett mått på hur väl EU-finansierade åtgärder, projekt eller program har uppfyllt sina mål och ger valuta för pengarna.
resultat	den omedelbara effekten av ett projekt eller program sedan det avslutats, till exempel förbättrad anställbarhet för kursdeltagare eller förbättrad tillgänglighet efter bygget av en ny väg.
slutmottagare	fysisk eller juridisk person som erhåller medel från faciliteten för återhämtning och resiliens för att genomföra en åtgärd som ingår i en medlemsstats återhämtnings- och resiliensplan.
återhämtnings- och resiliensplan	ett dokument som innehåller en beskrivning av en medlemsstats planerade reformer och investeringar inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.
åtgärd	i samband med faciliteten för återhämtning och resiliens: en reform eller investering.

Kommissionens svar

<https://www.eca.europa.eu/sv/publications/SR-2026-14>

Tidslinje

<https://www.eca.europa.eu/sv/publications/SR-2026-14>

Vi som arbetat med revisionen

I våra särskilda rapporter redovisar vi resultatet av våra revisioner av EU:s politik och program eller av förvaltningsteman som är kopplade till specifika budgetområden. För att uppnå så stor effekt som möjligt väljer vi ut och utformar granskningsuppgifterna med hänsyn till riskerna när det gäller prestation eller regelefterlevnad, storleken på de aktuella intäkterna eller utgifterna, framtida utveckling och politiskt intresse och allmänintresse.

Denna effektivitetsrevision utfördes av revisionsrättens avdelning IV – Marknadsreglering och en konkurrenskraftig ekonomi, där ledamoten Petri Sarvamaa är ordförande. Revisionen leddes av ledamoten Ivana Maletić med stöd av Ana Jurak (kanslichef), Juan Ignacio Gonzalez Bastero (förstachef), Viorel Cirje (uppgiftsansvarig) samt Aikaterini Vraila, Dana Christina Mohamed, Tiago Ribeiro, Sorana Rotta och Lorenzo Meirone (revisorer).

Från vänster: Ana Jurak, Aikaterini Vraila, Juan Ignacio Gonzalez Bastero, Ivana Maletić, Dana Christina Mohamed, Sorana Rotta, Lorenzo Meirone och Tiago Ribeiro.

UPPHOVSRÄTT

© Europeiska unionen, 2026

Europeiska revisionsrättens policy för vidareutnyttjande av handlingar fastställs i [Europeiska revisionsrättens beslut nr 6-2019](#) om öppen datapolitik och vidareutnyttjande av handlingar.

Om inget annat anges (t.ex. i enskilda meddelanden om upphovsrätt) omfattas revisionsrättens innehåll som ägs av EU av den internationella [licensen Creative Commons Erkännande 4.0 Internationell \(CC BY 4.0\)](#). Det innebär att vidareutnyttjande är tillåtet under förutsättning att ursprunget anges korrekt och att det framgår om ändringar har gjorts. Om du vidareutnyttjar revisionsrättens innehåll får du inte förvansa den ursprungliga innebörden eller det ursprungliga budskapet. Revisionsrätten ansvarar inte för eventuella konsekvenser av vidareutnyttjandet.

När enskilda privatpersoner kan identifieras i ett specifikt sammanhang, exempelvis på bilder av revisionsrättens personal, eller om verk av tredje part används, måste ytterligare tillstånd inhämtas.

Om ett sådant tillstånd beviljas upphävs och ersätts det allmänna godkännande som nämns ovan, och eventuella begränsningar av materialets användning måste tydligt anges.

För användning eller återgivning av innehåll som inte ägs av EU kan tillstånd behöva inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavarna.

Omslagsfoto: skapat med hjälp av Adobe Firefly. © Europeiska unionen, 2025.

Källa: Europeiska revisionsrätten.

Programvara eller handlingar som omfattas av immateriella rättigheter, till exempel patent, varumärkesskydd, mönsterskydd samt upphovsrätt till logotyper eller namn, omfattas inte av revisionsrättens policy för vidareutnyttjande.

EU-institutionernas webbplatser inom domänen europa.eu innehåller länkar till webbplatser utanför den domänen. Eftersom revisionsrätten inte har någon kontroll över dem uppmanas du att ta reda på vilken integritets- och upphovsrättspolicy de tillämpar.

Användning av revisionsrättens logotyp

Revisionsrättens logotyp får inte användas utan revisionsrättens förhandsgodkännande.

HTML	ISBN 978-92-849-7389-7	ISSN 1977-5830	doi:10.2865/4966654	QJ-01-26-019-SV-Q
PDF	ISBN 978-92-849-7390-3	ISSN 1977-5830	doi:10.2865/8432708	QJ-01-26-019-SV-N

SÅ HÄNVISAR DU

Europeiska revisionsrätten, [särskild rapport 14/2026](#) *Spårbarhet och öppenhet inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens: brister kvarstår när det gäller spårbarhet och öppenhet för medel från faciliteten*, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2026.

Faciliteten för återhämtning och resiliens på 577 miljarder euro inrättades i februari 2021 med anledning av covid-19-pandemin. Vi granskade om kommissionen och medlemsstaterna säkerställde tillräcklig spårbarhet och öppenhet när det gäller medel från faciliteten för återhämtning och resiliens. Vi konstaterade att även om de flesta medlemsstater kan spåra medel från faciliteten sker inte alltid en systematisk insamling av vissa uppgifter, vilket leder till förseningar och ibland ofullständig information. Medlemsstaterna använder inte alltid uppgifter om faktiska kostnader för att uppdatera uppskattningar och kommissionen begär inte heller alltid dessa uppgifter till förvaltningen av faciliteten för återhämtning och resiliens. När det gäller öppenhet är den offentliggjorda informationen om mottagare, faktiska kostnader och uppnådda resultat otillräcklig. Vi rekommenderar att framtida instrument innehåller bestämmelser om att alla relevanta uppgifter om användningen av EU-medel samlas, används och offentliggörs på ett systematiskt sätt.

Revisionsrättens särskilda rapport i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Europeiska unionens
publikationsbyrå

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/contact
Webbplats: eca.europa.eu
Sociala medier: @EUauditors